

RELATIES IN DE
NIEUWE TIJD

EEN NIEUWE VISIE

door

Zohra Noach

EEN NIEUWE VISIE
OP
RELATIES
IN DE NIEUWE TIJD

door Zohra Noach

© 1986 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Vooraf	4
Relaties in de nieuwe tijd I	5
Vragen en antwoorden bij Relaties in de nieuwe tijd I	10
- de tijd die nu dringt	10
- veranderingen in het vrijen	11
- begeren naar hoger	15
- is dat mogelijk, zonder waardeoordelen?	16
- meerderwaardigheidsgevoelens naar de onbewuste massa ...	17
- wie Mijn Bloed drinkt ...	20
- doop met het licht	22
- nieuwe inwijding	22
- "Zo ontvang dan, omdat gij zijt in uzelf ... "	27
Relaties in de nieuwe tijd II	29
Vragen en antwoorden bij Relaties in de nieuwe tijd II	38
- relaties met geliefde partners	38
- wachten op elkaar	40
- alleen	42
- relaties met ontwikkelingslanden	44
- verhardingen en blokkades	47
- moeilijkheden bij meditatie en met kundalini	50
- "Indien gij uw goddelijk zijn tot in alle vezels van uw menselijkheid wilt laten doordringen"	53

VOORAF

Voor u ligt een herdruk in vereenvoudigde vorm van het derde boekje in de reeks ‘Zijt gij niet als goden?’

‘Zijt gij niet als goden?’ (vgl. o.a. Ps. 82:6, en Joh. 10:34) loopt als een rode draad door deze serie heen: iedere mens van deze tijd wordt opgewekt om zijn of haar eigen goddelijkheid te herkennen en heel concreet te realiseren, in het hier en nu, met volle bewustzijn.

Dit derde deel behandelt het aspect van relaties in de nieuwe tijd.

Als de mens zich bewust wordt een goddelijk wezen te zijn van oorsprong, dan verandert ook haar of zijn houding tegenover andere goddelijke wezens: mensen, dieren, lagere natuurrijken, maar ook hogere ziele gebieden en het Hoogste Zelf.

Mevrouw Zohra Bertrand-Noach hield daar twee leringen over, resp. op 15 januari in Enschede en op 17 januari in Bilthoven, overwegend voor mensen die betrokken zijn bij het werk van de Academie Psychosofia.

Zowel de leringen als de vragen en antwoorden werden op band opgenomen, uitgetypt, en waar nodig in leesbaar Nederlands omgewerkt.

Twee maal zal de lezer(es) een cursief gedrukte tekst aantreffen:

het betreft hier woorden waarbij Zohra als medium werd overschaduwd.

Februari 1986

September 1991

RELATIES IN DE NIEUWE TIJD I

Enschede, 15 januari 1986

"Nu gij Mij toegang hebt gegeven in uzelf
zult gij met Mij zien hoe dit Christuslicht
zowel in uzelf als in uw omgeving
zal gaan stralen.
Het tijdstip is gekomen
dat de Christus zich zal gaan manifesteren in de stof,
in ieder van u."

INLEIDING ZOHRA

Deze twee leringen zullen gaan over relaties in de nieuwe tijd.
Daarmee bedoel ik relaties van mens tot mens, van mens tot ziel, van ziel tot geest, en dan de verbinding met het gehele universum, de verbinding met de kosmos. Alle relaties met alle wezens om ons heen, de gehele universele broederschap dus, vorm krijgend, vorm gevend door het werkelijke totale zusterschap. Zusterschap is in wezen het vrouwelijk aangezicht van God, het vrouwelijke deel moeder-God, de vormgeving, mater, de materie.
Relaties in de nieuwe tijd: een sprong in de drie-eenheid die elk wezen is.

Ik wil beginnen met de basis in de stof, de menselijke relatie.
De menselijke relaties onderling, in liefdesverband, in vriendschapsverband, in gewoon mens-maatschappij-verband en dan verder.
Vanuit de vernieuwende inzichten zoals de Psychosofie ons die heeft gegeven is er langzaam aan meer begrip en meer ruimte gekomen in onszelf om vanuit die inzichten te kunnen werken, dat wil zeggen: vanuit het hoger zelf in relatie met de mens die wij zijn. De ene keer gaat dat wat makkelijker dan de andere keer, soms herkenbaar voor onszelf, soms onbewust.

Al tientallen jaren wordt de mens van nu steeds meer langzaam aan teruggevoerd naar herkenbare relatie met zijn hoger zijn in zichzelf, en dat blijft tweeduizend jaar zo. In oude tijden, in de matriarchale tijden gebeurde dat door het onbewuste, door het onderbewuste, door - wat mij werd uitgelegd - lagere astrale gebieden, waardoor de mens toch in relatie kwam met zijn hoger zelf. Dat vloeide dan zo voort in bepaalde rituelen, in occult bezig zijn, in occult weten van mensen. Het voerde ook tot macht en gebruik en ook misbruik van deze onbewuste gaven, van deze onbewuste relatie met dat hogere bewustzijn. Wij zouden dat nu noemen paranormale uitvloeisels.

Die hebben geleid tot een bepaalde ontwikkeling in de emotionele, in de lagere gebieden van de menselijke ziel, waardoor het ik-bewustzijn niet voldoende werd gestimuleerd, niet voldoende kracht kreeg om zich te bevestigen in de stof.

Omdat ieder mens vanuit zijn hoger zijn de opdracht heeft om zijn hoger zelf in deze stof als mens die hij is te bevestigen als hij incarneert, was het nodig dat de onbewuste relatie die de mens had met het hoger zelf via de occulte, de magische, de astrale, de veelal rituele religies die er waren, nu vanuit de geestkracht met het denkvermogen, met het mentaal vermogen te gaan beleven, te gaan belichten.

Hieruit kwam voort de patriarchale tijd, de patriarchale visie, beleving van religie, godsdiensten, rituelen e.d. Hierdoor werd het ik-bewustzijn, de geestkracht van de mens, het vuurelement in de mens sterker en krachtiger.

Alles heeft twee kanten zowel positief als negatief. In wezen bestaat er geen positief en negatief, het is maar een wijze van uitdrukking.

Nu is de mens aangeland op een punt van synthese tussen het oude matriarchale, het onbewuste weten van dat hoger bewustzijn, de onbewuste relatie daarmee, en het vuurelement, de geestkracht van de mens, het mentaal vermogen, dus in de stof verdicht tot denkvermogen.

Nu kan komen de synthese van beiden. Relatie leggend tussen die twee.

Relatie tussen deze beide, synthese in onszelf, in onze immens grote kosmische levensopdracht om die geest Gods, die wij zijn, in stof te bevestigen.

Aan de ene kant door de zuivering van het onderbewustzijn, zoals wij die al in leringen hebben ontvangen en aangegeven. Daardoor komt een mens tot een dieper inzicht en tot een diepere relatie met zijn of haar hogere bewustzijn.

En daarnaast door het mentale, de geestkracht die wij als mens hebben om er dat goddelijk zijn in ons menszijn mee te bevestigen, nu tot een werkelijke harmonische relatie te brengen.

Dit speelt overal in, het speelt in ons dagelijks leven, het speelt in onze relaties van mens tot mens, van man tot vrouw, van welke orde dan ook. In het kader van deze harmonische relatie bestaat de werkelijke synthese eruit dat de mens gaat leren accepteren het eigen zijn en daardoor het zijn van die ander, van de ander, van zijn naaste. Dat die mens gaat leren zijn waardeoordelen of zijn oordelende waardebepalingen steeds wijder en steeds breder te maken.

Dat die mens gaat leren dat alles wat hij in zichzelf, in zijn maatschappelijk zijn, in zijn menszijn heeft geleerd, een bepaalde dimensie inhoudt, bepaalde achtergronden heeft, en gebaseerd is op datgene wat wij in ons onderbewustzijn nog hebben vanuit andere levens, en op datgene wat wij onszelf gesteld hebben te zullen uitwerken toen wij in dit leven kwamen.

Als de mens zover komt vanuit dit inzicht, krijgt hij of zij in zichzelf een grotere kracht en een zo diepe aanraking in zichzelf, dat hij daardoor zijn karma, zijn hele menszijn in dit leven op een hoger plan kan brengen. En het gaat er niet om - eigenlijk gaat het er wel om, want daarom kwamen wij - dat wij ons steeds willen vervolmaken en steeds op een hoger en hoger niveau zullen komen. Maar waar het in werkelijkheid om gaat en wat de enige juiste synthese is, is dat wij de Christus in onszelf hebben. Dat is de enige juiste Christus in onszelf. En met Christus wordt hier niet bedoeld de historische Christus, maar de kosmische Christus, de verdichting van de Heer van het Licht, de Zonnelogos.

Die mens is dus nu gekomen op het punt dat hij in werkelijke relatie met dat hoger zelf zijn hele wezen, spiritueel, astraal, mentaal, emotioneel en stoffelijk tot een harmonische verbinding kan gaan brengen. In gradaties van niveau.

Let wel: dus niet in een keer zijn we heilig of zijn we volmaakt of zo, maar in gradaties van niveau zijn we daarmee bezig.

Nu zul je je afvragen: wat is dan het verschil met dat wat de mensen bewust of onbewust al zoveel duizenden jaren doen en dat wat wij nu doen.

Het verschil is dat wij nu eindelijk kunnen weten en dragen dat wij mensen in onszelf een enorme hoge geestkracht zijn en hebben, en dat wij deze geestkracht mogen en kunnen gebruiken in al onze gebieden, maar vooral dat wij deze hoge geestkracht in relatie, in evenredigheid, in harmonie zullen brengen met onze menselijke persoonlijkheid zoals wij die op dit moment, op deze plaats zijn.

Ik wilde nu verder gaan.

Het wat meer uit diepen en misschien nog dichter bij brengen.

Het accent leggen op de menselijke relatie, de relatie van mens tot mens.

Dan kan ik datgene wat ik zojuist allemaal heb gezegd en wat misschien toch wat afstandelijk voor u is, of misschien nog niet helemaal is geïntegreerd, duidelijker in eenvoudige voorbeelden naar voren brengen.

Ik zal nemen eerst de relatie van man tot vrouw, in wat voor verbinding dan ook, in een huwelijk, in een vriendschap, hoe dan ook. Daar staat de man, vanuit zijn patriarchale visie, die hem duizenden jaren geconditioneerd heeft. Daar staat de vrouw, niet meer in haar matriarchale weten. Dat is in de duizenden jaren achter ons liggend niet vernietigd maar wel onderdrukt. In die vrouw is nog niet de geestkracht helemaal ontplooid, herkend, zodat zij net als de man een patriarchale visie, basis, achtergrond zou hebben.

Dus daar staat dan die vrouw, hangend tussen beiden in.

In dit tijdperk van nu zal de vrouw komen tot haar werkelijk bewust beleven van dat hoger zijn in zichzelf, en zal de man komen tot een dieper inzicht van zijn vrouwelijk aangezicht, zijn anima in zichzelf.

Maar nu: hoe verhouden man en vrouw zich in de relatie van de nieuwe tijd? Gaat het door op het oude spoor van: als jij niet doet zoals ik wil, dan hou je niet van mij en dan zal ik jou niet geven wat jij wilt of jij van mij verlangt? Dat betekent dus macht. Gaan de relaties in de nieuwe tijd steeds verder op dit oude spoor, dat de een of de ander macht heeft over de een of de ander? En wat voor macht? Vanuit welke basis? Vanuit welke visie? Vanuit de kracht van de geest om zich te willen bevestigen in de stof, ook via die ander, of juist door die ander. Of de macht, die voortkomt uit de onmacht van dat onbewuste weten van dat hoger zelf, waardoor een vrouw zich ontvangend opstelt en zich onderdanig maakt aan de geestkracht van de man?

Zo wordt het even scherp gesteld: man - vrouw.

U ziet: ik werp vragen op waarvan ik hoop dat u er straks op doorgaat, vragend en uitspittend, want dat is de bedoeling van deze leringenavonden.

Dan nu de relatie van mensen onderling in de nieuwe tijd.

Sommigen krijgen vanuit eigen verlangen, vanuit eigen achtergronden nieuw inzicht, nieuw bewustzijn, gaan meer herkennen, meer weten.

Een ander krijgt vanuit zijn onderbewustzijn flitsen naar boven, waardoor hij in zichzelf de onzuiverheden kan herkennen waar ieder mens mee behept is.

Daardoor krijgt hij een kracht om deze onzuiverheden te zuiveren en op te lossen. Mensen als deze - zou je zeggen - hebben een streepje voor, zo'n mens staat misschien op een niveau van meer inzicht. (Ik wil niet zeggen hoger of beter!) Wat doet deze mens daarmee? Gaat hij dan door op het oude spoor van het patriarchale en matriarchale? Gaat hij het willen bevestigen, of wil hij de relatie leggen vanuit het willen bevestigen in de stof vanuit de geestkracht, of juist vanuit de onmacht. Ziet u die verschillen?

En nu, nu is er de kans dat die mens met beide visies, met beide achtergronden zodanig tot een werkelijke relatie gaat komen dat hij in zichzelf tot een harmonie zal gaan komen, wat ook doorwerkt in zijn relatie tot de ander. Dat is een aspect, dat is menselijke relatie.

Het tweede aspect: de stoffelijke mens in relatie met de gebieden van zijn ziel, de lagere gebieden ervan, de hogere gebieden ervan. Die mens komt tot de nieuwere inzichten, en via de bewustzijnsflitsen die hij krijgt, tot herkenning van de lagere gebieden: van zijn onderbewustzijn, dat toch behoort tot zijn ziel. Hij komt ook in relatie met zijn hogere gebieden.

Hij komt ook in relatie met zijn hogere gebieden.

Wat doet die mens met deze relatie?

Gaat hij dat zodanig gebruiken, uitbuiten, soms zelfs misbruiken dat hij daardoor macht geeft aan de hogere gebieden in zijn ziel over zijn stoffelijke persoonlijkheid? Dan zou je toch zeggen: 'Dat is toch mooi, als je de macht geeft aan je hogere gebieden?'

Dan ben je er toch, dan ben je toch al bijna de hemel in?’

Helemaal niet waar!

Want dan gebruik je, misbruik je, buit je uit je hogere gebieden, je hogere zijn om - vanuit die begeerte - in je persoonlijkheid een hoog geëvolueerd mens te worden. Zo subtiel liggen de valkuilen dus voor ons klaar.

Verder. De geest Gods die zich door de verdichting door de sferen uiteindelijk in de ziel en uiteindelijk in een stoffelijk mens heeft verdicht, die geest Gods heeft in zich de absolute opdracht om dat goddelijk zijn te bevestigen in de stof. Door alle verdichtingen heen. Komend bij de ziel, komend tot in die stoffelijke persoonlijkheid. Maar die stoffelijke persoonlijkheid van vroeger wist dit alles niet en leefde daar dus onbewust mee.

Gebruikte, misbruikte, buitte uit, alles onbewust, vanuit het ene goede doel: ik moet dat goddelijk zijn bevestigen in mijn stoffelijk zijn. Die mens van nu weet dit wel, leert dit, hoort dit, leest dit, kan het herkennen, of kan het niet herkennen, kan erover leren, kan erover spreken, vragen.

De horizon, de grens wordt verlegd.

Hoe gaan wij daarmee om in het komende tijdperk?

Want dat maakt uit hoe het totale bewustzijn, zowel in de gehele kosmos, in het gehele universum, in het zonnestelsel, op deze planeet, in ons mensen zal worden. Begrijpt u hoe uiterst belangrijk, maar ook hoe uiterst subtiel die grenzen allemaal liggen?

Ik schreef ooit een lied: ‘Vanuit de diepten van mijn lijden, wie ben ik?’

Vanuit de diepten van mijn emoties, verleiding van mijn denken, wat ben ik, waarom ben ik?’

En uiteindelijk: ‘Ja, vanuit de diepten van onze bitterheden, het lijden, de miskennis, mijn verleidingen: ik ben van U, ik ben in U, want ik ben U.’

Dat is de hoogste relatie die de mens kan leggen met zijn hoogste zijn, met zijn goddelijk zijn. Dit alles behoort dus tot relaties in de nieuwe tijd, tot het arsenaal van de mens. Daar kan hij dus mee werken.

VRAGEN EN ANTWOORDEN
bij
RELATIES IN DE NIEUWE TIJD I

de tijd die nu dringt

--- In de eerste leringavond is er gezegd dat pas wanneer de mens werkelijk de eenheid Gods begrijpt, dat dat dan de enige manier van overleven is. Dan pas kan die mens de keizer van de ziel tot werkelijkheid laten komen in zijn persoonlijkheid. In de tweede avond is er gezegd dat vooral in 1986 er veel mensen zijn waarin het hoger denken in het concrete denken gaat doordringen. En dat is ook onze taak. Er werd in die leringen erg de nadruk op gelegd dat dat noodzakelijk is en dat het belangrijk is. Kan dat belang daarvan nog eens toegelicht worden?

Zohra: De belangrijkheid hiervan ligt in het feit dat alles in het universum een bepaalde trillingseenheid heeft. Dit hele universum, dit zonnestelsel is nu gekomen op een bepaald niveau van trillingseenheid, waarin een synthese, een relatie gelegd kan worden tussen het vuur van Lucifer en de materie, de vormgeving van Michael. Anders gezegd: het vuur van de geest, de geestkracht, in de stof verdicht tot het denkvermogen, kan nu in relatie gebracht worden, tot synthese gebracht kan worden met het onbewuste weten dat men is een hoger wezen, een hoger bewustzijn in de stof. Deze relatie, deze synthese, is van zo groot belang, omdat alles in het kosmische bestel zich daar nu op richt. Zo is dat in ons planetenstelsel. Het Aquarius tijdperk is daar een heel duidelijk oorzakelijk gevolg van. Wat de mens met zijn denken heeft bereikt, de technologie, het hele maatschappijbestel, is zo gebaseerd op vuurkracht, op bevestiging van geest in stof, dat wanneer nu niet ook het hogere bewustzijn van de mens een hele duidelijke plaats gaat innemen in het denken van de mens en in zijn gevoelens, de mens gevaar loopt door deze geestkracht, dus door deze ik-bevestiging in de stof, zichzelf en een groot deel van alles wat met hem is te vernietigen.

Maar, zo werd mij gezegd, alles is in gradaties van niveau al, dus ook de oorzakelijke gevolgen van alles wat is. Maar veel van deze oorzakelijke gevolgen, veel van datgene wat is, kan in de stof tot een heroriëntering, een herstructurering, een herbeleving worden gebracht. En ook dat is. Dus alles is. En wij mensen hebben in onszelf de mogelijkheid en de kracht om die enorme vuurkracht waardoor wij vanuit de hemel van engel tot mens konden worden, om deze ik-kracht nu in een diepere, in een hogere dimensie te gaan brengen. En dan nu in werkelijke relatie met het denkvermogen, met ons hogere denkvermogen - in de stof met ons gewone mentale denkvermogen - waardoor het bewustzijn als het ware opgeheven wordt.

Waardoor ook karmische gebondenheden hun te grote overheersing over de mens verliezen. Waardoor, wanneer deze karmische gebondenheden opgeheven kunnen worden, de mens zich daarvan kan gaan verlossen. Daardoor kan het bewustzijn van de totaliteit van zijn een stap, een niveau hoger komen, verder reiken. Dat heeft weer enorm veel gevolgen en consequenties voor alles wat bestaat. Begrijp je hoe deze cirkelgang eigenlijk een spiraalvorm is en hoe wij mensen daar steeds in gradaties van niveau weer door aangeraakt worden, steeds weer in meegaan, steeds met iets meer bewustzijn, en zo verder komen? En hoe in deze onze verantwoordelijkheid zeer groot is, maar nooit mag zijn een last, een druk, een overbelasting, een dwangmatigheid? Want daardoor verliezen wij daarin de spirituele kracht die juist in dit hoger bewustzijn aanwezig is.

--- Toch nog een keer: waarom accentueer je dat als zo belangrijk. Ik denk dat het gewoon allemaal verder gaat. Als je op bepaalde dingen uitgekeken raakt, van 'zo loopt het elke keer fout', dan word je het zat en dan ga je wel veranderen. Dat gaat niet zonder moeite natuurlijk.

Zohra: Dat heeft te maken met die verhoging van bewustzijn waarom je het doet. Het betekent dat wanneer je vanuit vernieuwing van inzichten zoals we die nu krijgen, handelt, denkt, spreekt, dat je dan alles op een spiritueler niveau brengt dan wanneer je het noodgedwongen door het lijden moet gaan doen. Dat hebben we al eeuwen en eeuwen gedaan. Nu krijgen we de kans dat we dat vanuit ons eigen zijn mogen gaan doen, dus niet noodgedwongen met een stok achter de deur, maar omdat wij in onszelf tot het besef zijn gekomen: 'wij mogen dat, wij kunnen dat'. Dat staat op een spiritueler niveau dan dat andere.

veranderingen in het vrijen

--- Ik wil iets over seksualiteit vragen. Ik wilde vragen of het in een relatie het ook iets te maken heeft met de nieuwe tijd dat wij eigenlijk nog nauwelijks vrijen. Nu heb ik zelf ontdekt dat als je met het verlangen te willen vrijen, het te ervaren in jezelf, niets doet, dat er een heleboel verdriet bij me boven kwam van miskening. En de combinatie met het idee: door te vrijen word je goedgekeurd als vrouw, geaccepteerd. En als ik dat stukje van emotie kon laten liggen, voelde ik nog steeds dat verlangen heel sterk en als ik daarnaar keek in mezelf was het net of ik heel diep in mezelf keek en eigenlijk voorbij ging aan het verlangen naar een partner, maar eigenlijk uitkwam bij een heel diep verlangen naar iets wezenlijks in mezelf. Het was niet duidelijk in mezelf of dit nu mijn mannelijke helft was of het hogere in mezelf.

Zohra: Wat ik hier heel duidelijk in zie is, dat je eerst door de stoffelijke energieën heen ging, de beleving, vooral vanuit karmische gebondenheden,

miskenningen, het niet geacht worden, misschien als vrouw niet gezien zijn, misschien je daardoor veronachtzaamd voelend, natuurlijk gebaseerd op oude karmische gebondenheden, in dit leven weer flink opgerakeld om je daarvan bewust te worden. Daar kun je dus eindelijk - ik bedoel niet zozeer jou, maar iedereen, ook mezelf - een licht op werpen, inzicht in krijgen, en er daardoor dan eindelijk met die vernieuwing van bewustzijn die wij hebben, een andere bepaling aan geven. Het te accepteren, dat is ook een bepaling. Het te accepteren dat het zo is zonder daar in de emotie doorheen te gaan, waardoor je er een heel veld van karmische trillingen aan vast zou hechten, gebaseerd op oude trillingen, maar ook weer nieuwe makend. Daardoor zou het lijden weer vergroot worden. Dat is één aspect ervan.

Je zegt dat je uiteindelijk tot inzicht kwam dat het een veel dieper verlangen was. Dan moet ik nu weer even terug naar wat ik in het begin zei: hoe de vrouw vanuit haar hoge weten, vanuit haar hogere bewustzijn, in hele oude tijden tot het matriarchaat is gekomen en de man daarin meeding. Maar wat in die vrouwen toen vanuit het hoger bewustzijn in de stof terecht kwam, was het gebruik van de lagere astrale, eigenlijk de magische, occulte krachten en machten die met dit hoger bewustzijn natuurlijk ook samen gaan, maar die de lagere gebieden daarvan zijn. De aller diepste oorzaak van het verlangen in de vrouw om te vrijen is tot een eenheid te willen komen met haar hoogste zijn, dus met haar mannelijk element. Maar dan nu vanuit een hoger bewustzijn, een dieper inzicht, een wijdere horizon dan toen. Toen maakte ze gebruik en misbruik van het onderbewuste, het magische, het occulte, de ritualen. Daarna, in de tijd van het patriarchaat, van haar macht als vrouw door zich dienstbaar te stellen aan de man, door zich juist zodanig te geven aan die man dat er van haar eigen relatie en vrijage met haar hoger zelf niet veel meer over bleef. Daar ben je eigenlijk allemaal - ik wil niet zeggen - doorheen gegaan, maar daar heb je toch al inzicht in gekregen. Dus nu ben je op een punt gekomen dat je zegt: 'Ja maar wat is het dan? Ik wil wel vrijen (je bent getrouwd of niet nietwaar, dus daar hoort vrijen ook bij), maar ik heb eigenlijk in mezelf een veel dieper verlangen.' Nou, als je dit nu kunt herkennen dan ben je een geweldig stuk op die hele weg vooruit gegaan. En dan nu nog: hoe gaan twee mensen hier dan mee om als relatie in de nieuwe tijd?

Dan moet ik natuurlijk ook even die man bij zijn jasje pakken, zeer vriendelijk hoor, en duidelijk zeggen: 'man, wat is jouw aandeel hierin, wat is jouw stuk hierin? Wat deel jij mee aan die vrouw waardoor zij eigenlijk tot die erkenning is kunnen komen?' Ik geef daar niet een oordelende waardebeoordeling aan, maar ik laat zien dat jullie beiden samen hiernaar kunnen kijken, dit gezamenlijk kunnen bespreken vanuit een heel andere visie dan van: 'ja maar jij houdt niet meer van mij, of ik ben zeker niet mooi genoeg, of ik ben altijd moe of ik weet niet wat.' Dit is een heel andere visie.

Begrijp je dat wanneer een mens zo vanuit dit bewustzijn dagelijks werkt, hij een veel wijdere horizon krijgt, dus tot een heel andere wijze van denken komt, van emoties beleven, van spreken en handelen? Dit is relatie in de nieuwe tijd. Dan heeft die man dus nu ook de taak om in zichzelf te kijken waarom hij niet meer wil vrijen. Is er iets wat hem tegenhoudt? Zijn daar oude karmische trillingen, schuldgevoelens, schaamtegevoelens, onzekerheden? Is daar misschien vanuit jouw kant een te grote dwangmatigheid - bewust of onbewust - waardoor hij zich afzet en dus terugtrekt? Dus jij raakt hem dan vanuit jouw egoïsche begeerte - en dan bedoel ik niet zozeer een geweldige begeerte naar vrijen, maar vanuit die miskenning hem toch te willen bezitten (en dat is dan het oude matriarchale wat wij vrouwen nog hebben), die man te willen bezitten vanuit onze macht als vrouw. Maar ook dat is in de relatie van de nieuwe tijd niet meer van ons. Dat behoort tot de oude tijd, toen wij nog moesten leren. Dit moeten wij nu ook, maar nu een beetje anders.

--- Is die macht vooral emotioneel?

Zohra: Zij werkt vanuit het emotionele en vanuit het onbewuste weten dat zij een vrijage met dat hoger zelf wil hebben. Dat verdicht zich dan in de stof en richt zich dan op die man om in die man zich te verliezen. Maar je mag je niet meer verliezen in die man want jij bent als vrouw Gods vrouwelijk aangezicht dat zich niet moet verliezen in het mannelijk aangezicht, maar tot een synthese en een werkelijke relatie moet gaan komen. Dat is relatie in de nieuwe tijd.

--- Maar dan houdt het vrijen op een gegeven moment ook op.

Zohra: Nou, liever niet, want dan sterven we uit! Dat hoeft nou ook weer niet! Dit is een interpretatie die de Katharen in de jaren van 1100 - 1300 hebben gehad. Dit was verkeerd en moest dus vernietigd worden. Maar het was niet nodig geweest om alles van hun en henzelf te verbranden en zo verschrikkelijk huis te houden. Maar dit begrip zelf moest wel verdwijnen: dit begrip van 'als ik hoger bewustzijn heb, hoef ik daardoor niet meer te vrijen en niet meer met elkaar te versmelten in de stof.' Want dat is niet waar! Seksualiteit in de nieuwe tijd, in relatie tot het hoger bewustzijn, is: jezelf met die ander, vanuit je eigen waarde, vanuit je eigen goddelijk zijn, zodanig te versmelten dat noch jij, noch hij macht op elkaar uitoefent en je daardoor van je eigen zijn weghaalt, of ervan berooft. Dit is ontzaglijk belangrijk voor de mens van de nieuwe tijd. Want de seksualiteit is beladen met karma, met een ontzaglijk groot karma. En wij mensen hebben tot taak, tot opdracht om het karma, het kosmisch karma, het wereldkarma en het persoonlijk karma te vereffenen, te zuiveren en uiteindelijk op te lossen, te verlossen. Dus ook de seksualiteit.

Wegvluchten in hoger bewustzijn en dan denken dat we niet meer hoeven te vrijen, is eigenlijk weer een stuk onbegrip, een stuk angst denk ik, om dat hoger bewustzijn te verliezen in die vrijage. Dat is niet waar!

Die vrijage moet je brengen tot hogere geest, tot spiritualiteit.

En dan hef je die seksualiteit op. Niet opheffen dat het niet meer hoeft, maar opheffen naar een hoger bewustzijn.

--- Is het niet omdat die hoge trilling daarin zit, dat je de onzuiverheid en het gewone vrijen gaat afwijzen?

Zohra: Dat is wel waar wat je daar zegt, maar wat is jouw oordelende waardebeoordeling over de onzuiverheid daarvan? Is dat dat je in je partner herkent de begeerte om zich te verliezen? Dat is onzuiver, de begeerte om zich te verliezen is onzuiver, je mag je niet verliezen, je bent dat goddelijk zijn, beiden. Dus je niet verliezen in die ander, wel samengaan. Is de onzuiverheid die je voelt naar jezelf terug te brengen, naar je eigen begeerte van je te willen bevestigen? Kijk, als je dit soort dingen gaat herkennen, dan is het juist je opdracht om ze te transformeren, niet om ervoor weg te lopen.

--- Maar je weet op een gegeven moment dat je je niet kunt permitteren om, stoffelijk gezien, slordig te vrijen met allerlei onzuiverheden daarin, terwijl je ook weet dat er geestelijk zoveel energie ontstaat die dan gekleurd wordt door van alles; dan klopt het al niet meer!

Zohra: Maar dan zie ik hierin bijna een angstpsychose, waarin we toch alsjeblijft niet moeten terecht komen, want ook dan komt van de verlossing van de seksualiteit van de karmische onzuiverheden niets terecht. Want dan wordt die angst zo groot dat wij ons daar niet eens meer in durven begeven. Ook dat moet je onderkennen. En ook dat heeft te maken met wat ik in het begin zei dat je jezelf waardig moet gaan bevinden te zijn die jij bent. Met alle onzuiverheden die daar natuurlijk ook aan vastzitten, en dan de kracht in jezelf te herkennen dat je juist die onzuiverheden kunt gaan verlossen, kunt gaan uitzuiveren. Maar dat kun je niet door ervoor weg te lopen vanuit angst.

--- Het proces wat dan gaande is: er komt eerst een stuk seksualiteit met dan een belichting van alle onzuiverheden die erin zitten, dan komen de emoties boven en dan is de seksualiteit weg. En dan zeg je: nou, het is er niet.

Zohra: Dat klopt wel, want geen enkele seksualiteit-uiting kan zonder een bepaald begeren nietwaar, want dat kan biologisch gewoon niet, dat is onmogelijk. Maar dit begeren naar bevestiging in die ander is dus een afleiding vanuit dat hogere zijn om je te bevestigen in jouw zijn in de stof. Maar nu dan naar die ander toe. Die lichamelijke begeerte is natuurlijk nodig.

Wanneer die lichamelijke begeerte in een werkelijke samenspraak, in een werkelijk respect en liefde samen wordt gedeeld, dan is meer dan 50% van alle onzuiverheden die jij daar als hele grote draken ziet, al weg. Wanneer je daarin blijft zitten vanuit jouw angst voor al die onzuiverheden dan worden ze twee keer zo groot.

--- Mijn vraag komt vanuit de eenzame positie dat er niet zo'n relatie is naar een ander persoon. Hoe zou je toch ook een stuk belichting van datgene wat je zei, van zuivering daarin, kunnen krijgen? Ik bedoel, je hebt altijd wel relaties natuurlijk, maar niet altijd zo'n intensieve relatie in de seksualiteit.

Zohra: Op een leringavond in Utrecht zei een vrouw - het ging me door merg en been - 'en als je dan helemaal niets en niemand hebt en je bent alleen maar je eigen partner, wat doe je dan, waar blijft die spiritualiteit, en hoe moet je dan vanuit je spiritualiteit je seksualiteit beleven?'

Ik denk dat de mens, in groot respect en liefde voor het eigen zijn, zijn/haar eigen lichaam best mag liefhebben en dat best tot een bepaalde extase mag brengen. Maar dat in die mens zijn geestelijk groeiproces zover kan gaan dat hij of zij in deze liefde voor dat eigen zijn en ook voor dat eigen lichaam heel duidelijk moet gaan leren onderkennen waarom dat verlangen naar die lichamelijke bevrediging op dat moment daar is. Het is onzuiverheid, wanneer dat dan komt vanuit miskennis, vanuit angst, vanuit noem maar op, alles wat maar akelig is. Dan ben je zeer onzuiver bezig. Begrijp je?

Het is al. Het zijn is daar, accepteer dat, maar ga niet vanuit al die onzuivere trillingen, van angsten, van onzekerheden, van miskennis, van schuld, van weet ik veel, jezelf liefhebben. Want dan doe je verkeerd, dan doe je echt niet goed. Terwijl als je jezelf liefhebt vanuit een respect naar jezelf toe, vanuit de liefde voor je hoger zelf en vanuit de idee dit nu nog te moeten uitwerken, te willen uitwerken, lichamenlijk, omdat dat op dat moment jou een bepaalde kracht geeft, dan is daar helemaal niets verkeerd aan.

begeren naar hoger

--- In het streven naar een hoger bewustzijn vraag ik me ook vaak af: is dat wel zuiver genoeg. Mede omdat u gezegd heeft: je kunt en mag dat niet doen vanuit een begeerte. Ik vind dat zo moeilijk omdat ik soms denk: dat is gewoon begeerte, een beter mens te willen worden.

Zohra: Ik herken het helemaal. Want we gaan daar allemaal doorheen, nietwaar. Dat heeft te maken met die vuurkracht, waardoor de geest Gods, de atoom uiteindelijk, de sprong uit het vuur waagt, door de verdichting van de sferen heen energietrillingen krijgt totdat het zich zodanig kan verdichten dat het een

ziel wordt, en uiteindelijk een menselijke persoonlijkheid. Die ik-bevestiging van dat hoogste zijn zit nog heel duidelijk onbewust in die mens. Dat moet ook, want daardoor alleen kan die zich vervolmaken, kan die uiteindelijk tot een werkelijk hoger bewustzijn komen. Maar nu wij inzicht gaan krijgen kunnen wij dat op twee manieren gaan doen: magisch en spiritueel. Als je de begeerte koestert van: ik wil hoger bewustzijn hebben, ik wil een hoge ziel zijn, in mijn menselijke persoonlijkheid, tja, dat ben je al, dat is iedereen al, alleen je bent het jezelf nog niet bewust. Maar als je dat vanuit die begeerte wilt, dan ben je in wezen heel magisch bezig en absoluut niet spiritueel.

Begrijp je het verschil hiertussen?

Het heeft dus te maken met acceptatie en ook met loslaten.

Daarnet waren er veel toestanden om me heen terwijl ik wist, en ook de verantwoordelijkheid heb om een wijding te brengen. Maar met veel drukte lukt het niet. Toen voelde ik mezelf eventjes heel duidelijk verdwijnen in een gat: 'O God, hoe krijg ik dat voor elkaar!'

Dat is dan de verantwoordelijkheid, de angst er niet, zoals je dat is gegeven, echt aan te kunnen voldoen. Wat dus betekent dat ik dan in mezelf me op dat ene moment niet waardig bevond om dat te gaan doen. Een seconde later drong het tot me door: 'Wat doe ik? Het is toch gegeven, het is toch al!'

Dus ik moet mijn emoties - want het is de emotie van de angst, van bijna een schuldgevoel, van een te grote verantwoordelijkheid van 'o jee, nou lukt het niet, die mensen komen natuurlijk nooit mee...' loslaten! Acceptatie!

Toen kwam er een beetje humor, toen kon ik het loslaten.

Weet je wel, zonder oordeel. En dan eventjes ook nog in mijn gedachten bijna een boze flits naar boven! Nog net niet! Begrijp je hoe dat werkt?

Vreselijk moeilijk hoor, en dat gaat maar zo door, de hele dag door.

Dat is een duidelijk voorbeeld.

Het is me ook gezegd, en dat heb ik in het begin helemaal niet leuk gevonden, dat juist omdat ik een voorganger ben, ik alles zelf eerst moet beleven.

Dat is voorgaan. Eerst moet je al die dingen helemaal door je heen laten gaan voordat je het zo duidelijk intens hebt doorleefd, dat je het die ander niet alleen als een praatje verkoopt, maar het ook heel duidelijk bij die ander een herkenning kan gaan brengen.

Dit soort loslaten van begeren kan ik u dus vanuit eigen beleving aanreiken.

is dat mogelijk, zonder waardeoordelen?

--- Kun je wat meer vertellen over wat je omschreef als: geen waardeoordeel toekennen aan iets? Voor mijn gevoel zit dat een beetje in de buurt van die Indiase mensen die alles maar laten gebeuren.

Zohra: Dat is een te stoffelijk doorvoeren van een esoterisch gegeven. Wat betekent in feite geen oordelende waardebeoordeling ergens aan hechten? Elk mens heeft een kritisch vermogen. Dat moet die mens ook hebben, want dat hoort bij zijn ik-bewustzijn. Anders kan hij zich niet handhaven. Maar dit kritisch vermogen kan doordoesemd worden door de liefde, waardoor die mens zijn oordelende waardebeoordelingen door de liefde kan laten leiden. Daardoor oordeelt hij niet zomaar over de ander, en daardoor hoeft hij niet in te gaan op zijn eigen oude karmische gebondenheden die hem als het ware dwingen om vanuit zijn eigen oude angsten, onzekerheden, miskennis, schuldgevoelens, etc., oordelend waardebeoordelingen te geven. Dus dat kritisch vermogen, dat wij, mensen, altijd naar buiten richten, daarin ligt nu de kans dat wij datzelfde vermogen ook naar binnen richten. Naar binnen vanuit de liefde. Dus zodanig kritisch naar onszelf kijken naar waar onze oordelende waardebeoordelingen vandaan komen. Als wij niet kunnen zien waar zij vandaan komen, dan toch nog kritisch bekijken of wij dan werkelijk wel met liefde deze waardebeoordelingen geven. Je begrijpt wel, dat zodra het oordelend is, de liefde daar weinig mee te maken heeft.

--- Maar dan heb je weer de kans dat je jezelf weer gaat veroordelen.

Zohra: Ook dat heeft niets te maken met liefde. Als je kritisch bent, dan ben je ook daar kritisch in en dan weet je dat ook. Er werd ook gezegd dat wij mensen nu onszelf waardig moeten gaan bevinden, omdat wij juist deze mens zijn en in dit menszijn deze hoge geest die wij allen zijn, in de stof mochten brengen. Begrijp je wat dat inhoudt? Dat houdt dan toch ook in dat je kritisch naar jezelf moet kijken of je jezelf niet altijd oordelend aan het bepalen bent, en soms zelfs heel sterk veroordelend. Zo goed als je dat de ander niet mag doen, omdat dat weinig met de liefde te maken heeft, en weinig met het licht van het bewustzijn, zo goed mag je dat ook niet naar jezelf toe doen. Nou zeg ik weer dat woord 'mag', dat is fout. Zo is zelfs onze taal dan eigenlijk gebonden aan bepaalde waardebeoordelingen.

meerderwaardigheidsgevoelens naar de onbewuste massa...

--- Ik ontdek bij mezelf via dit proces van bewustwording, dat ik bij mezelf ervaar dat er een soort meerwaardigheidsgevoel komt t.o.v. mensen die daar niet mee bezig zijn. Moet ik dat accepteren of moet ik daar tegen vechten? Ik weet niet precies wat ik daarmee aan moet.

Zohra: Een soort meerwaardigheidsgevoel dat je krijgt omdat je bepaalde inzichten krijgt, een wat hoger bewustzijn dan andere mensen waarvan je ziet dat zij er nog niet mee bezig zijn: dan speelt weer de oordelende waardebeoordeling, wat je daarmee doet. Hoe ga je daarmee om?

Vanuit de macht van je vuurkracht, je mannelijke zijn, je geestkracht, je ik-bevestiging in de stof: 'kijk eens hier, ik heb het, ik weet het en jullie hebben niets, weten niets.'

Dan ben je magisch en laag-astraal bezig. Want dan ga jij met jouw hoger weten die ander belichten waardoor je die ander uit zijn waarde haalt. Waardoor je dus tegen de Christuskracht in jezelf, tegen de eenheid van al het werkelijke, tegen de liefde ingaat. Ik wist dat dit zou komen en ik heb vanmorgen gevraagd of iemand de tekst wilde opzoeken die daarover gaat.

Hier zijn de vijf wenken voor de menselijke persoonlijkheid:

'Wees uzelf, doch erken het recht van de ander zichzelf te zijn.'

Hier ligt een enorme hoge mystieke betekenis en ook aardse betekenis in.

'Het wezen van ieder mens - dus het innerlijk wezen - behoeft juist dat niveau hetgeen hijzelf kan belichten.'

Want als hij dat niet zelf kan gaan belichten, raakt hij zichzelf kwijt en sluit hij zich af voor zijn eigen inspiratie en zijn eigen goddelijk zijn.

'Richt uw straling niet sterker op de ander dan die ander zelf behoeft.'

Want dan geef je die ander iets van jou, uit jouw egoïsche, dus persoonlijkheidsbevestigingstrillingen, waar die ander misschien helemaal geen behoefte aan heeft, niet aan toe is, of zich daar helemaal niet in kan vinden, wat zijn goede recht is. Je mag wel aanreiken maar dan zodanig dat daar geen begeertetrilling in is: 'Jij moet doen zoals ik dat weet, want zo is dat goed.'

Ik heb dat persoonlijk beleefd met mijn kinderen, ik heb volwassen kinderen.

Tien jaar geleden waren ze nog niet allemaal volwassen, toen ik dit hoger weten kreeg en door de Meesters werd geïnspireerd. In mijn onschuld, naïviteit, meende dat ik mijn kinderen daar onmiddellijk mee moest confronteren, mee in kennis stellen, ze daar eigenlijk mee moest overbelichten, gewoon gezegd: ze inpakken. Dat werd mij dus helemaal niet in dank afgenomen en ik heb mijn kinderen daardoor, nou, niet verloren, maar er kwam een hele grote afstand. Het heeft me ontzaglijk veel pijn gedaan en het heeft ook die kinderen pijn gedaan. Wat had ik toen aangericht?!

Na anderhalf jaar, zolang duurde dat, kwam ik eindelijk tot het inzicht dat ik verkeerd deed, dat ik hen niet in hun waarde liet en dat ik vanuit mijn hoger weten eigenlijk de pretentie had hen daartoe te dwingen. Dat kan niet, want dan ga je voorbij aan je werkelijke hoger bewustzijn.

Dan ben je bezig met een ersatz daarvan.

--- Maar hoe kun je dan toch ook jezelf daarin niet ontkennen?

Zohra: Maar je moet jezelf niet ontkennen en in het andere uiterste vervallen! Je moet in jezelf blijven staan, in je eigen kracht, en loslaten wat die ander daarvan oppikt of niet oppikt. Het betekent dus dat je dan loskomt van de begeerte van succes te willen hebben, dat het aanslaat, dat de mens daar iets mee doet. Wat ik hier doe, deze avonden, daar moet ik helemaal los van staan. Het mag mij niet beïnvloeden of iemand hier iets wel of niet mee doet, dat is niet van mij, dat is mijn verantwoordelijkheid niet. Dat is van die ander. Ik mag alleen maar aanreiken. Begrijp je het verschil? En dat is een ontzaglijke strijd, dat is een lijden geweest om zover te komen. Want in jouw verdichting van dat hoger zijn ligt ook in besloten je verantwoordelijkheid naar die ander toe. En dat is ook zo geweest in al die eeuwen achter ons bij al die godsdienstige mensen, die vanuit dit verkeerd begrepen mystiek gegeven de ander ging vernietigen omdat hij niet dacht of deed zoals hun eigen godsdienst dat wilde. Dat is van alle kanten gebeurd en dat gebeurt nog.

--- Het kan ook nog gebeuren dat ik aan het veranderen ben en dat een ander daar geen behoefte aan heeft. Dan komt er toch een afstand. Ik zit blijkbaar in een groeiproces. Er veranderen dingen bij mij en waarschijnlijk ook in mijn uitstraling en mijn manier van zijn, terwijl het in de omgeving helemaal niet in dank wordt afgenomen. Terwijl ik dus niet eens iets hoeft te zeggen! Maar sommige mensen weten daar helemaal geen raad mee, worden daar ontzettend boos over, zo van: ‘je bent niet meer zoals vroeger’.

Zohra: Dan is het zaak denk ik om het licht naar jezelf te brengen en jezelf zodanig te belichten en te bekijken of datgene wat jouw groeiproces nu is en jouw veranderingen, of dat toch niet erg gekleurd is door oude karmische trillingen die je dus nu weer in een nieuwe context herbeleeft en je daardoor laat inpakken - is het woord weer. Want daar zit het in, die kracht van die uitstraling, waardoor die ander zich terug trekt en het afwijst. Het heeft dan een te grote emotionele en waarschijnlijk ook mentale invloed naar die ander toe. Waardoor die ander niet in zichzelf kan blijven. Dat is niet goed.

Ik wilde nog twee zinnen verder lezen, want dat schijnt hierbij te horen:

‘Beschaam uw medemens niet door uw overtuiging van uw grotere straling.’ Begrijp je hoe diep dit gaat? Want daardoor ontnem je die ander de kracht om in zichzelf zijn hoogste zijn ook werkelijk te zijn. Dat is heel erg.

‘Bescherm het bewustzijn van ieder wezen, opdat hij juist die belichting zal verwerven die hijzelf behoeft.’

Dus het betekent dat ieder mens een ontzagwekkende verantwoordelijkheid heeft naar zichzelf, maar daardoor vooral ook naar die ander toe.

Wanneer jij vanuit jezelf jouw belichting, jouw licht zo groot naar die ander - bewust, vanuit begeerte dat die ander het ook zal weten - richt, beroof je die ander absoluut van de belichting die hijzelf kan verwerven. En dat is zijn hoogste recht, die belichting die hij zichzelf kan verwerven. Zo'n avond als deze is alleen maar een aanreiking. Wat u daarmee doet en hoe u dat in uzelf opneemt, dat is helemaal van u en dat is los van mij.

wie Mijn Bloed drinkt...

--- Wat is in deze nieuwe tijd de betekenis in de katholieke kerk van het heilig sacrament des altaars, hetgeen een voortzetting is van het laatste avondmaal, dat door Christus is ingesteld. Ik vraag dit omdat Christus altijd dezelfde blijft, ook de woorden die Hij heeft gezegd: 'wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem.' En ik heb de indruk dat alles wat gegeven wordt te maken heeft met de bewustwording van de Christus in jezelf, het één worden met Christus.

Zohra: Deze kwestie heeft twee kanten: de kosmische Christus waar ik over sprak en de historische Christus. De mens Jezus, die de historische Christus is geworden, heeft de kosmische Christus in zichzelf tot levende werkelijkheid gebracht. Nu zijn wij mensen in onze godsdienst, tweeduizend jaar lang, zowel van de ene kant als van de andere kant, in wezen - ik kan geen ander woord vinden, dus moet ik het blijkbaar zo zeggen, ik hoop dat u het mij wilt vergeven, dit is niet is een oordelende bepaling, waardebeepaling, maar een gegeven - is de mens in zichzelf verslaafd geraakt aan de historische Christus. Dat betekent dus dat de mens die historische Christus, dus de mens Jezus, daar als een groot idool heeft gezet en in zichzelf daardoor de poort tot verlossing heeft gesloten. Als je je verslaaft aan iets, wat dan ook, dan sluit je je eigen inspiratie en je eigen leven brengende hoger zijn in jezelf af.

--- Was er dus geen contact met de werkelijk levend makende Christus?

Zohra: Daar wil ik verder op doorgaan. Door deze verslaving van de mens aan de mens Jezus en de historische Christus (natuurlijk niet iedereen en ik mag dat ook niet generaliseren) hebben toch zeer veel mensen daardoor in zichzelf nooit of weinig of helemaal niet de innerlijke noodzaak gevoeld om de kosmische Christus in zichzelf toegang te verlenen want daar was al de historische Christus. Die had het al gedaan.

Nu komen wij tot een ander bewustzijn. En er wordt van ons niet gevraagd dat wij aan het kruis genageld worden, want wij hebben, zo denk ik, iedere dag ons eigen kruisje wel. Er wordt van ons gevraagd zodanig in relatie met ons hoger zelf te zijn binnen onze menselijke persoonlijkheid, dat wij daardoor het karma

van het lijden kunnen ontstijgen. Want wanneer wij het karma van het lijden kunnen ontstijgen, wordt het hele bewustzijn van dit hele zonnestelsel op een hoger niveau gebracht.

--- Heeft het heilig misoffer geen zin meer, omdat de tijd van het offer voorbij is?

Zohra: Ik mag er niet oordelend over spreken of het wel of geen zin heeft. Ik mag wel zeggen, hoor ik, dat in ieder mens de tijd van het offer-zonder-bewustzijn voorbij is.

Dat in ieder mens het bewustzijn nu zo groot is dat hij niet door het offer maar door het licht van het bewustzijn met de liefde in zichzelf in relatie kan zijn, zozeer dat hij niet meer door het lijden en door het offer heen moet. Hier zit een hele diepe mystieke betekenis in.

--- Maar dan dat misoffer...

Zohra: Terug naar het misoffer.

De woorden: 'Eet van Mijn brood, drinkt van Mijn bloed.'

Het Woord is vlees geworden. Het Brood, de eenheid Gods, manifesteert zich in de stof door met ieder mens vanuit de liefde het brood te willen delen, het brood met zijn naaste te willen delen.

Maar ook de mystieke betekenis van 'eet van Mijn brood' betekent: het brood is het voedsel. Het Woord is vlees geworden.

Hij gaf levenbrengend voedsel in Zijn uitspraken, in Zijn leringen, in alles wat Hij gaf. Dat is de diepere mystieke betekenis daarvan.

Drinkend van het bloed.

Ooit werd gegeven: 'Het bloed is het levenbrengende element in de mens. Neemt het prana, de geest Gods aan en brengt dat door het lichaam heen.'

Het bloed heeft een hele hoge betekenis. Het bloed vervoert ook die trillingen die ons binden aan ons karma. Het bloed vervoert ook die trillingen die ons onbewust doen weten van ons hogere bewustzijn. Het bloed is de verbinding in ons lichaam van alle onderdelen, waardoor zij levend blijven, leven krijgen.

Dus wat heeft de mensheid gedaan met de woorden uit de bijbel?

Ze te letterlijk opgevat en ze zo nageleefd. Dat was nodig. Dat hadden wij nodig, wij mensheid in al die tijden.

Dus daarom geen oordelende waardebeoordeling daaraan: het is geweest, het moest zo zijn om nu tot vernieuwing te kunnen komen. Anders is de mogelijkheid tot vernieuwing er nu ook niet. Eerst moest je daar doorheen gaan.

En nu dan het misoffer, of dat nu nog zin heeft: voor diegene die zich daarin kan herkennen heeft het zin, voor degene die zich daar niet meer kan herkennen heeft het geen zin.

doop met het licht

--- Een hele andere vraag: met kerstmis wordt het nieuwe licht geboren en dat maakt een gang door het hele jaar.

De kerk heeft daar allerlei feestdagen op geënt. Nu is het vandaag, op de dag van deze lezing, is het doopfeest, de doop van het licht en het vuur.

Kun je daar iets over zeggen?

Zohra: Dat licht en het vuur, dat is ook gegeven zoeven in de lezing, dat is het licht van het bewustzijn, dat al het werkelijke een is. Dit kan alleen door de liefde in de stof gebracht worden. Het betekent dat het vuur, die mannelijke geestkracht waardoor uiteindelijk de geest Gods zich in stof kon manifesteren, de stof alleen door de liefde en het besef van de eenheid, de werkelijkheid der eenheid van al wat is in stof, tot grotere hoogte zal kunnen transformeren.

Waardoor dus het bewustzijn van de mens ook getransformeerd wordt.

Als mijn hart niet werkt en mijn denken mij uit morele overwegingen zegt: 'Doe dit', dan is datgene wat mijn hand dan doet, evenredig aan wat mijn denken mij zegt, maar nog niet evenredig met wat mijn hart mij werkelijk gebiedt. Hoor je het verschil daarin?

Even over dat feest, dat licht en dat vuur. Dit betekent dat het vuur van de geestkracht, de geest Gods die zich in de stof moet manifesteren, door het licht, het licht van het bewustzijn gedragen moet worden. En niet alleen vanuit het vuur van die ik-bevestiging, in al die verdichtingen, in al die gradaties van niveau. Het doopfeest is dus dat wij dat hier iets ten doop hebben te houden: een inwijding die wij onszelf bevochten hebben, veroverd hebben.

--- Ik weet nog steeds de betekenis van Maria Lichtmis niet.

Zohra: Dat is de zuivering, hoor ik. Veertig dagen na de geboorte de reiniging van alle emotionele gebondenheden, van alle stoffelijke onzuiverheden.

Betekent dus een jezelf openen.

nieuwe inwijding

Zohra: Mensen, broeders, zusters.

Voor deze avond, werd mij gevraagd door de Meesters van Liefde en Wijsheid, om een hoge kosmische Christusenergie door te geven en mijzelf en, in verbinding, in relatie met u ook u daarvoor open te stellen.

Want het komt natuurlijk niet van mij en door mij, het komt door mij heen. Maar het komt ook door u heen, vanuit u zelf. En blijkbaar is dit dan een speciale energie-avond. Energie klinkt zo afstandelijk, maar een avond waarin er innerlijk een werkelijke relatie wordt gelegd, in onszelf, in ons gehele zijn, vanuit onze lagere menselijke gebieden naar onze hogere menselijke gebieden, naar onze hogere spirituele gebieden. Een zo intense relatie dat wij die kosmische Christus in onszelf tot levende werkelijkheid gaan maken, kunnen maken. Hiervoor werd mij een beeld gegeven, niet alleen een beeld maar een heel intense beleving van datgene wat visueel in mijn geest gebeurde. En datzelfde, is mij gezegd, zal zich ook vanavond voor u gaan ontfouwen.

Om daartoe te kunnen komen lijkt het mij goed dat wij in verbinding met elkaar, in verbinding met ons hoger zijn in meditatie gaan, in een stille, bereidwillige ontvankelijkheid. Hetgeen betekent dat wij belangeloos, niet passief afwachten, maar actief oproepend afwachten, in liefde. Niet wachtend op grote gebeurtenissen, niet verlangend naar bepaalde successen, hoe dan ook, maar jezelf gevend aan je hoger zelf. En dus aan de kosmische Christus in jezelf.

Leg uw handen open in uw schoot. Zie uzelf hier zitten, komend misschien van ver, gehaast, nog op uw schouders rustend alle problematiek van de hele dag, ook misschien van uw reis hiernaar toe, en met bepaalde nog niet zo goed opgeloste of herkende affiniteiten in uzelf. Ik zie ook verwarring bij sommige mensen. In de stilte van deze meditatie komt u tot rust, overgave in uzelf. Die mens die wij zijn, zittend op deze stoel, daar gaan wij nu in alle rust en stilte naar kijken. Dan zien wij hoe wij, zoals wij hier zitten op deze stoel, maar een deelstuk zijn van ons gehele zijn. In het kijken naar onszelf beginnen wij emotioneel, en ik hoop ook mentaal, langzaam een lichte afstandelijkheid, een lichte afstand te krijgen: kijk dat ben ik, maar ik ben nog verder nog meer dan die persoon die hier op deze stoel zit. Ik ben in mijzelf een hoger wezen. Ik ben in mijzelf werkelijk in relatie met het goddelijk zijn. Ik ben in mijzelf in mijn stof een afspiegeling van dit hoger zijn. Waarom ben ik op aarde gekomen zoals ik ben. En uw hoger zijn in uzelf antwoordt: 'Ik ben op aarde gekomen om in mijn stoffelijke werkelijkheid te zijn wie ik werkelijk ben.'

Ondanks, of juist door al hetgeen ik in dit leven mee zal maken, soms pijn, soms lijden, vreugde, vrede, ook stilte, miskennis, schuld, onzekerheden, angsten. Alles wat ik ben, alles wat ik heb, is juist datgene wat ik in dit leven tot op de bodem zal uitwerken, opdat ik in relatie, in werkelijke relatie zal komen met mijn hoger zijn.

Probeer hetgeen nu gezegd is in jezelf te accepteren, dus jezelf te accepteren. En ga inzien dat, juist omdat jij geïncarneerd bent als deze mens, jij jouzelf waardig hebt gevonden dit hogere zijn van jouzelf te mogen dragen in deze mens die jij nu bent. En zie dan vanuit deze waardigheid in dankbaarheid en in nederigheid hoe je tot deze totale acceptatie, tot een diepere beleving van jouw eigen zijn zult kunnen komen. Vanuit deze acceptatie in jezelf, vanuit deze dankbaarheid ook, ondanks alles wat je hebt moeten lijden misschien, ondanks wat je hebt moeten ondervinden, ben jij toch die jij bent, en dat is een zo groot kosmisch gegeven.

Laat de energie door u heen stromen van een totale absolute acceptatie van uw eigen zijn. Open dan uw hart en voel hoe er liefdesenergie door u heen stroomt naar de mens die u bent, die mens van alledag. Voel, heel stil in uzelf, de kracht van deze acceptatie, de kracht van deze liefde naar jezelf toe. Deze liefde komt vanuit dat hogere zijn, komt vanuit je relatie met dat hogere zijn, naar deze mens die je nu bent. En voel dan in deze liefde hoe alle kleine benepenheden, alle belemmeringen en beperkingen, die je dagelijks soms zo in hun greep houden, hoe je deze nu in jezelf kunt gaan herkennen wanneer zij komen, wanneer zij daar zijn. En voel dan in jezelf dat er in jou is een eindeloze, oneindige liefdeskracht, de kosmische Christus in jezelf, de intense relatie van je hoger zelf met de kosmische Christus.

Je geeft jezelf je eigen inwijding. Daar werk je naar toe.

Daar ben je doorheen geleid en 'gelijd' - met een korte en een lange ij.

Wanneer zo'n inwijding wordt gegeven door een voorganger, zoals ik mijzelf dan soms noem, dan is dat alleen maar een bevestiging.

Maar zo'n inwijding betekent dat iets in jouzelf, iets in jou menszijn die relatie werkelijk zodanig heeft gelegd, zodanig van kracht heeft doen laten worden in jouzelf, dat jij, wij daardoor een Christus kunnen zijn in onze eigen context, op onze eigen plaats, zoals wij zijn.

Dit betekent dat wij allemaal, in gradaties van niveau, uiteindelijk over dezelfde kracht beschikken die de historische Christus ook eens uiteindelijk naar Zijn doel en verlossing, en dus ons doel en onze verlossing, hebben geleid.

Het betekent dat ieder mens in zichzelf een verlosser is. Ieder mens is een hoogwaardige bekleeder van de hoogste kosmische kracht, de geest Gods, in hemzelf. Dit is een zo diep en oneindig begrip, dat kun je zomaar niet begrijpen. Maar er kan altijd iets meer licht komen, waardoor wij in onszelf weer nieuw licht van onszelf gaan herkennen. Dus weer meer kracht krijgen om dat licht dan ook werkelijk te laten schijnen. Dus steeds meer synthese leggen, in relatie brengen en daardoor steeds meer in harmonie komen in onszelf.

(Tijdens deze inleiding op de inwijding bleek dat er erg veel onrust was, vooral in een aangrenzende zaal, wat zijn invloed had op de aanwezigen.)

Ik denk dat het goed is dat we even tot een ontspanning komen, ik voel hier teveel spanning.

Dit is ook een voorbeeld van relatie. Ik heb geleerd in deze afgelopen tien jaar dat ik uit alles wat gebeurt mijn lessen moet halen. Hopelijk vragen jullie nu ook: waarom gebeurt dit? Waarom heeft onrust invloed? Waarom zijn we dan niet zo diep in onszelf dat dat geen invloed heeft? Daar kunnen we nl. wel naar toe, met ons allen. En dat betekent dan dat je dan een relatie legt met je hogere zelf, zo diep en zo oproepend, dat daardoor het andere niet wegvalt, dat kan niet, maar minder in jouw oordelende waardebeoordeling tot uiting komt.

Waardoor er van jouw en mijn oordelende waardebeoordeling de scherpte afgaat, waardoor het ook niet als scherpte naar je terug komt. Ik denk dat alles wat je gebeurt, lessen zijn waar we uit kunnen leren.

Dus ergens mogen we dankbaar zijn voor die onrust.

--- Het laat me zo schrikken.

Zohra: Waarom laat het je schrikken?

--- In meditatie geef ik me een stukje over en ineens, pats, keihard een stem of de deur die kraakt, dan schrik ik.

--- Ik denk dat het er heel veel mee te maken heeft dat je toch in jezelf heel sterk beïnvloed wordt door alles om je heen. Als ik een heleboel boodschappen doe in de stad en dan loop ik even over de markt heen, dan wordt ik ineens doodmoe en dan moet ik even langs de bloemenstalletjes...

Zohra: Dat is een punt van rust, die bloemen, dat is een punt van schoonheid.

--- Misschien dat je in je zijn belemmerd wordt door een heleboel andere dingen, van geluiden, misschien aandacht die opgeëist wordt.

Ik zeg het misschien niet duidelijk...

Zohra: U zegt het heel duidelijk, ik ben blij dat u dat zegt, want dat is heel duidelijk voor ons allemaal. Dat heeft te maken met in onszelf op dat moment niet die relatie kunnen leggen omdat je dan nog als het ware geknepen, vastgehouden, gebonden wordt door allerlei oude dingen in jezelf: Wat een vervelende mensen met hun lawaai, dat ze dat nou niet begrijpen, ik wil hier mediteren want ik kom hier om in mijn hoger zelf te geraken. Dat is dus fout.

Dan zijn wij in wezen niet zodanig bezig dat wij werkelijk in onszelf die werkelijke synthese leggen, die werkelijke relatie leggen en werkelijke Christuskracht in onszelf tot ontwikkeling brengen, tot herkenning brengen. Want als het wel zo is - ik geef toe dat ik dat heel moeilijk vind - dan zouden we

nu moeten zeggen: Deze mensen hebben voor hun avond betaald, zoals jullie ook hiervoor betaald hebben, zij hebben dus recht daarop.

Maar het is wel zo: waarom kunnen ze niet net iets meer rekening houden - vanuit die relatie van mens tot mens - met datgene wat zich in de andere zaal afspeelt. Dat horen wij dus vanuit dit weten ook te zijn en te doen. Ik vraag me af, de hele dag dat wij zijn, de hele dag dat wij in ons menszijn bezig zijn, wanneer doen wij dat? Doen wij dat werkelijk vanuit dat weten wat wij hebben? Zijn wij daar echt mee bezig? Elke dag?

Dit is zo'n duidelijk voorbeeld, niets is voor niets!

Want hierdoor is er toch bij jullie allen, in relatie met mij, een brug geslagen om nog beter te begrijpen waar men van boven met deze leringavonden naar toe wil. Dat er nog duidelijker inzicht in jezelf komt hoe je als mens met datgene wat jou gegeven wordt, met deze leringen die ons worden geschonken, omgaat tot in details.

Richt u dan nu op de zevenpuntige ster in uzelf, die u bent, die wij zijn, en zie hoe deze zevenpuntige ster een punt recht omhoog heeft staan, verbindend al het zijn met het gehele universum. Want al het werkelijke is een.

En vanuit het licht van dit bewustzijn dat al het werkelijke een is, kan de liefde stromen in ons hart, uitstromend naar ieder ander hart. Vanuit deze eenheid die wij zijn, verbinden wij ons van hart tot hart, van ziel tot ziel, van geest tot geest.

En vanuit deze verbinding staat hier voor ons de Hiërophant in al Zijn dienstbaarheid, in al Zijn glorie, de Christus, met in Zijn handen het gouden tweesnijdend zwaard des onderscheids, waar vijf juwelen vijf stralen vertegenwoordigen.

Zie in het midden de fonkelende diamant, schitterend, versmeltend met uw kruinchakra, met de duizendbladige lotus van het bewustzijn.

Zie hoe het zuiver witte licht van deze diamant in uw kruinchakra ieder donker hoekje belicht, stralend licht.

Zie dan hoe de amethyst zijn diep paarse gloed richt op uw ajna centrum en dit centrum in een prachtig dieppaarse gloed zet, uitstralend, belichtend en verlichtend.

Zie dan hoe de blauwe saffier haar stralen zendt naar uw keelchakra, uw keel zodanig aanraakt dat gij durft te staan voor dat waar gij in gelooft, wat gij zijt. En hoe dit blauwe licht door uw hele lichaam komt, juist daar waar het zijn van de mens zich in de stof zal bevestigen, in zijn onderste chakra's.

En hoe daar een tederheid en een bescherming van uitstraalt, hoe het is als een mantel van mededogen, u beschermend, u geleidend, u terugvoerend naar de hogere gebieden van u zijn.

Zie dan hoe de smaragd, een fonkelende smaragd haar stralen zendt, hoe zij de liefde van uw hart, de liefde in uw hart in relatie brengt met uw hoger bewustzijn. Opdat uw hart kan zijn fonkelend als een rode robijn, stralend van liefde, gevend, schenkend vanuit het zijn, belangeloos, begeerteloos. En zie dan hoe het punt waarin al deze stralen, al deze kleuren samenkomen, zich richt naar het onderste deel van uw rug, en zich daar als het ware nestelt, u verwarmend, u beschermend, u meevoerend langs uw ruggengraat naar omhoog. Totdat het weer komt naar uw kruinchakra, naar uw lotus, uw gouden lotus, en zich daar vermengt met het stralende witte licht van de diamant, waardoor een gouden gloed zich van u losmaakt en omhoog stijgt.

**Zo ontvang dan, omdat gij zijt in uzelf,
waar Ik ben in u, al de kracht van de liefde, die is.
En door deze liefdeskracht die is,
en door deze liefdeskracht van dit zijn
gij mens het eigen menszijn zult kunnen doorleven,
zelfs los van het lijden.**

**Ik bid u, laat Mij zijn in u,
dan zult gij zijn in een zo grote harmonie
dat gij uw lijden zult kunnen ontstijgen.**

**Voel Mijn kracht in u,
voel uw kracht versmelten met Mijn kracht,
Ik de Christus in u.**

Voel uzelf staan in uzelf, niets kan u deren.

**Blijf in dit punt van herkenning,
elke minuut van de dag in uw leven.
Tracht steeds in deze relatie met uw goddelijk zijn te blijven.
En gij zult een ongekennde kracht ervaren,
en een diepere beleving van de liefde in uzelf
in het leven brengen.**

Aum

Zo wil met mij samen het AUM intoneren opdat daar een wijdheid en een flits van oneindigheid door u heen zal gaan, verlossend, bevrijdend.

Zo ga met mij in deze oproepende kracht van het AUM:

AUM

AUM

AUM

Geef elkaar dan nu een hand en voel hoe wij als mensen gezamenlijk dit beleven hebben gehad en hoe wij in ons menszijn daardoor mededelen aan elkaar, met elkaar. Waardoor wij kunnen delen, misschien ook eens delen van ons brood met degenen die geen brood heeft.

En nu kunnen wij delen het Woord, want het Woord is vleesgeworden in ons. Zo verbinden wij ons met al degenen van over de gehele wereld, bewust of onbewust, die willen werken in het licht, die willen werken om tot een uiteindelijke vrede en vreugde in dit gehele universum willen komen.

RELATIES IN DE NIEUWE TIJD II

Bilthoven, 17 januari 1986

"Eeuwen was Ik met u,
eeuwen komend ben Ik met u,
in steeds vernieuwende schepping.
En gij, mensen, staat nu aan de dageraad
van een gehele en totale vernieuwing.
Natuurlijk zal iedere vernieuwing ook haar
polariteiten hebben,
maar daar zult gij, mensen,
door de groei van het bewustzijn,
door de liefde in uzelve,
door de Christus in uzelve,
door de vleugelslag van de heilige Geest in uzelve,
doorheen geraken.
En Wij, uw broeders in de geest,
zijn met u verbonden,
opdat deze vernieuwing van schepping
op de juiste wijze zal verlopen."

INLEIDING ZOHRA

Deze inleiding over relaties houdt de lijn aan die begint met de wortels in God. Dus van boven naar beneden. De eerste inleiding die hier is afgedrukt, verliep volgens de andere weg, van beneden naar boven. Nu van boven naar beneden, zo komt er een synthese tot stand.

Relaties in de nieuwe tijd is het thema dat in de mens van nu vraagt, haast smeekt om realisatie in de stof. In die roepende mens, de eenzame mens wordt gesmeekt om waardig, geïntegreerd met het hoger zijn, in de relatie te mogen staan met die ander, met de aarde, met al deze rijken, al deze natuurrijken die hier om ons heen zijn, en die in onszelf vertegenwoordigd zijn, en met de wereld van de geest en vooral met het goddelijk zijn.

De mens van nu staat met zijn handen omhoog geheven, smekend:
laat mij toch in werkelijke relatie zijn met datgene wat ik werkelijk ben en met wat ik daardoor in de ander kan herkennen en kan beleven.

Geen mens op aarde kan de ander zijn. Geen mens op aarde mag of kan vanuit het eigen zijn die ander zodanig belichten, overstralen, beïnvloeden, dat die ander het recht op zelfbestaan verliest.

Dit werkt dus twee kanten uit, naar degene die dit zo zou uitstralen en de ander die dit zou ontvangen. Maar dit geldt dan ook voor die gebieden waaruit wij vanuit ons verlangen naar hoger weten datgene mogen ontvangen wat wordt doorgegeven: esoterische leringen, inzicht in de mystiek van het leven, van het zijn, van het goddelijk zijn. Die mens komt vanuit de hoge, de sprong uit het vuur, die afsplitsing van God.

Hij/zij is dat goddelijk bewustzijn, zich verdichtend door de sferen heen totdat er een ik-bewustzijn ontstaat, eerst in de hogere gebieden van de ziel, dan zich verder verstoffelijkend tot in de lagere gebieden van de ziel, totdat dit zich kan incarneren in de menselijke persoonlijkheid.

In eeuwen en eeuwen van voorbereiding, - men zegt altijd van duisternis, maar in wezen zijn het eeuwen van voorbereiding geweest, die vaak, lijkt het, zeer negatief hebben uitgewerkt,- kwamen wij tot inzicht, tot kennis van goed en kwaad.

Wij, mensen, hebben deze eeuwen van voorbereiding nodig gehad om nu in vrijheid van geest, in onafhankelijkheid dit goddelijk zijn in onze menselijke persoonlijkheid te kunnen realiseren. Wanneer wij deze relatie kunnen leggen met dat hoger zijn, met dit goddelijk bewustzijn in onszelf, kunnen wij dat ook met onze naaste, met onze geliefde, met onze relatie.

Deze innige relatie, 'geworteld zijn in God' werd mij gezegd, dat kan pas wanneer die mens in zijn menselijk begrip besef gaat krijgen dat hij hoewel hij, komend vanuit die oer basis, het goddelijke moet manifesteren in stof, moet realiseren in stof, dit moet doen vanuit de onafhankelijkheid van de dwangmatigheid daarvan.

Dat hij dat niet meer mag doen, onbewust en de oer drang volgend dwars door alles heen, dwars door al het lijden, al het onbegrip, de duisternis enz. heen. De mens is nu zover is gekomen dat hij dat staand mag doen, vrij, niet meer gebogen, durvend adem te halen, met de handen omhoog:

'Ja, ik ben hier mens. En omdat ik deze mens ben, daarom mag ik, daarom kan ik mij werkelijk in een zo innige relatie begeven met dit goddelijk zijn in mij.'

In al die eeuwen hebben de hogere gebieden van de ziel de plicht gehad de lagere gebieden van de ziel te doordringen van deze oer drang, waardoor de persoonlijkheid, de stoffelijke mens door zijn ervaring van het lijden heen - en meestal in negatieve zin - tot dit besef, min of meer onbewust, soms iets meer bewust, kon geraken. Daardoor kon deze mens ook niet tot die dimensies een relatie aangaan met de kosmos om hem heen, het gehele universum, uiteindelijk resulterend in het leven op aarde en in die ander, zijn naaste of zijn geliefde, zijn relatie dus, waardoor daar altijd een missing link bleef.

Nu komt die mens zover dat dit besef gaat doordringen, en zo diep gaat doordringen dat hij of zij als het ware in zichzelf de drang voelt: Ja, ik moet dit goddelijk zijn bevestigen, maar nu op een geheel andere wijze.

Door het inzicht, door mijn bewustzijn en daardoor door mijn totale overgave, door mijn werkelijk willen wortelen in God.

Dit is zo diep, dit gaat zo ver dat wanneer een mens op dit punt komt, hij als het ware totaal onderste boven gaat, en hij/zij daardoor ook vaak fysiek als het ware omgedraaid wordt. Het is alsof de cellen achterstevoren reageren of onderste boven. Want het betekent dat deze mens zich werkelijk, vanuit zijn diepste zijn, absoluut verankert in die wortels van God.

Dat hij afstand moet doen van al zijn dwangmatigheden die hij heeft opgelopen vanuit vorige levens en die hem hebben volgestopt met complexen, met frustraties, met schuldgevoelens, met angsten, met onzekerheden, die die mens zo klein maken, zo benepen, zo beneden zijn waardigheid van dat goddelijke evenbeeld dat hij is. Bij zo'n kleinheid heeft hij ook niet de kracht om dit goddelijk evenbeeld dat hij is, in werkelijke relatie met zijn naaste te brengen, met zijn geliefde, zijn man, zijn vrouw, zijn vriend, vriendin.

Dit gegeven wordt al tien jaar lang door mij heen gegeven in vele, vele vormen, in vele, vele lezingen, leringen enz., en ik zie nu dat het steeds meer wortels gaat krijgen, natuurlijk ook in mijzelf. Daardoor gaat het ook steeds duidelijker en bewuster gaat worden in de mens die hiernaar gaat luisteren, omdat die mens in zichzelf die trilling mee voelt trillen. En die mens in zichzelf zichzelf daarin gaat herkennen. En daar gaat het om!

In die herkenning in uzelf ligt juist die verbinding, die relatie naar dat goddelijk zijn, naar alles om je heen, met die ander.

Ik wil nu vanuit dit hoger bewustzijn naar de relatie in de stof met andere mensen, de menselijke relaties, die natuurlijk in verschillende categorieën ondergebracht kunnen worden.

Ik wilde twee aspecten van relatie- leggen in de nieuwe tijd behandelen, dat is de relatie tussen twee geliefden - geeft niet hoe, op welke wijze - en de relatie maatschappelijk, van mens tot mens en van mens tot maatschappij.

Laat ik beginnen met de relatie tussen twee geliefden. Die relatie tussen twee geliefden is eeuwenlang een relatie geweest als een soort ankerplaats, waarin men zich wilde verschuilen, zich daarin veilig wilde voelen, daarin opgenomen wilde worden, helemaal vervloeiend. Het is niet alleen een ankerplaats, maar dan juist een kankerplaats. Want een relatie die jou in jouw totaliteit zo eigenlijk berooft van jouw eigen zijn, is een voortwoekerend kwaad. Want die maakt dat jij steeds verder afdwaalt van jouw eigen zijn en jouw eigen relatie met dat goddelijk zijn dat in jou is.

Hoe ga je dan een relatie met een geliefde aan? Blijft dat dan een afstandelijkheid: hier ben jij en daar ben ik en vele dingen doen wij samen?

Een werkelijk spirituele relatie die behoort tot het krachtveld van de mens van nu, van de nieuwe tijd, is een relatie waarin men elkaar, man en vrouw, of twee mannen, of twee vrouwen, - dat is niet belangrijk,- vrij laat in dat eigen zijn maar dan verbonden door die gezamenlijke liefde.

Hetgeen betekent dat noch de een noch de ander een geestelijk beslag mag leggen op die ander. Met geestelijk wordt dus bedoeld mentaal, het mentaal vermogen, psychisch, geestelijk, emotioneel en dus ook stoffelijk. Want het stoffelijke voegt zich naar die dwangmatigheden die hetzij psychisch hetzij emotioneel worden gelegd. Op zodanige wijze relaties aangaan in de nieuwe tijd betekent dat alles op een hellend vlak gaat komen. Want u weet dat elk facet vele aspecten heeft. Dat elk aspect vele vormgevingen heeft. Dat de grenzen zeer subtiel zijn. Want wanneer ben je bezig vanuit eigenlijk een soort egoïsme, ('nou ja je ziet maar wat jij doet, ik doe wat ik wil').

Wanneer ben je werkelijk bezig om die ander vrij te laten? Wanneer ben je bezig om die ander aan je vast te binden, vanuit een grote liefde? Dat heb je helemaal niet in de gaten. En wat doe je dan met die ander? Je vervormt die ander. Wat blijft er over van die ander? Waar gaat die diepste kern naar toe? Die heb jij in je hand. Mag dat?

Heb jij het recht om die diepste kern van die ander in jouw hand te hebben? Heeft die ander niet het recht, en de plicht, om die diepste kern in eigen hand te houden?

Nu de relatie van mensen met elkaar.

Universele broederschap, komend tot het totale zusterschap.

Universele broederschap is datgene wat zojuist werd geschetst.

Dus in vrijheid van geest die hoogste goddelijke kern tot realisatie brengend van hoog tot laag. Ik bedoel niet dat je jezelf als een afschuwelijk laag wezen moet zien, dat bedoel ik absoluut niet! In totale zusterschap brengen betekent: door de liefde een zodanige vormgeving gaan vinden dat deze universele broederschap niet aan de ene kant van de grens of aan de andere kant van de grens valt, maar juist zeer behoedzaam, vol tederheid, vol mededogen, vol hoger bewustzijn beschermd wordt.

Wij mensen van de nieuwe tijd hebben dit absoluut in onze macht. Met macht wordt eigenlijk power bedoeld, laat ik het kracht noemen, in ons krachtveld. Dit houdt dan in dat er zal zijn, zal komen, uiteindelijk, een niet meer oordelende waardebeoordeling, zoals wij die in ons gewone leven toch aan alles hechten. Nietwaar, wij zijn de hele dag bezig met oordelende waardebeoordelingen. Deze oordelende waardebeoordelingen houden een vernieuwing, of laten we zeggen een continuering van karma in. Want door het oordelende van die waardebeoordeling voeg je daar een trilling aan toe die andere trillingen oproept, waardoor bepaalde vaak onbewuste oude herinnerings-trillingen weer levend gemaakt worden, tot nieuw leven geactiveerd worden. Het karma kan zich zo weer opnieuw herhalen en we komen dus weer in een herhaling.

Hoelang blijven wij onszelf herhalen? Wanneer worden wij uiteindelijk nieuw, origineel, zoals wij waren toen wij kwamen, uit die sprong uit dat vuur? Dit werkt ook naar de maatschappij toe. Dit werkt in de hulpverlening, dit werkt in de pedagogie, in de theologie, in alles wat wij hebben, in alles wat onze maatschappij, ons wereldbestel heeft opgebouwd. Nu zult u vragen: maar wat bedoel je dan, moet je dan maar met je handen over elkaar Gods water over Gods akker laten lopen? Heb je dan helemaal geen kritisch bewustzijn meer! Natuurlijk. Dat hoort bij ons ik-bewustzijn en dus bij de vestiging van ons goddelijk zijn in de stof. Maar dit kritisch bewustzijn moet wel gebaseerd, gedragen zijn door dat goddelijk bewustzijn. Hetgeen dus betekent dat wat zo op ons afkomt, en waar wij onmiddellijk een oordeel in hebben, dat wij daar voorzichtiger mee kunnen omgaan en dit oordeel - soms is het maar een flits - even kunnen opschorten totdat wij weten waarom hetgeen is gebeurd zoals het naar ons toekomt, en wat daar de uiteindelijke basiselementen van zijn. Daardoor krijgen wij er begrip voor en zal dat oordeel dan op een heel andere wijze gekleurd zijn. En misschien verliest het uiteindelijk zijn oordelende waarde en wordt het alleen een constaterende waardebepaling. Zover zullen wij ooit eens komen.

De weg daarnaar toe is: werkelijk in jezelf komen tot de werkelijke worteling, geworteld zijn in God.

Er is geen andere weg.

Het betekent dat die mens in zijn menselijke persoonlijkheid zijn leven, het wereldbestel, zijn totale zijn, zijn relaties, zijn verbondenheden moet accepteren voor wat zij zijn. Hetgeen dus betekent dat het lijden pas komt wanneer men daar zijn oordelende waardebepaling aan geeft waardoor de visie beperkt is, benepen, en waardoor het lijden een kans krijgt.

Wanneer kan de mens zover komen?

Dat is iets wat wij mensen van de nieuwe tijd uiteindelijk in ons pakket gaan krijgen. Dan gaan wij daarmee leren te werken en mee om te gaan. Dit heb je niet zomaar een-twee-drie, en ook zeker niet de wijze waarop je dat moet gaan realiseren. Denkt u vooral niet dat ik die wijsheid heb. Wij krijgen dat door via de begeleiding die ik mag ontvangen. Maar wat ons wordt aangereikt en wat ik u mag doorgeven, is niet exclusief alleen van deze groep, van dit medium.

Niets is van. Alles is.

Dus u zult het overal elders ook tegenkomen.

In misschien andere bewoordingen, andere vormgevingen, hoe dan ook.

En u zelf bepaalt welke bewoording, welke vormgeving, welke energietrilling juist bij uw pakket hoort, en waar u juist affiniteit mee hebt om deze bewoording, deze energietrillingen, deze leringen in u op te nemen.

Wanneer wij om ons heen kijken, - en dan bedoel ik mondiaal, dus niet in ons kleine land alleen, maar zeer zeker ook mondiaal,- zien wij dat in zovele landen

dit bewustzijn zich baan breekt, in allemaal verschillende vormgevingen. Verschillende mensen brengen dat naar voren, maar die worden in wezen allemaal begenadigd, geïnspireerd door datzelfde energieveld, door diezelfde hoge goddelijke kracht die daar nu naar die mens toekomt omdat het al is, omdat het al bestaat.

Nu kom ik naar het punt waar ik ons naar toe wilde brengen. Wat is die basis waardoor dit zo overal tegelijk kan verschijnen, kan herkend worden? Juist dat het zo verschillend is in vormgeving, in woordvorming, in uiterlijkheden, ook soms in beleving van innerlijke waarheden, juist daardoor is er vanuit die immense, oneindige grote goddelijke liefde een mogelijkheid zo groot dat daardoor ieder mens geraakt kan worden. En dat hoeft niet allemaal door hetzelfde! Dat kan niet eens.

Dit nu is weer een leermethode, een lering hoe men zijn of haar visie kan verbreden, waardoor de oordelende waardebeplating al een ietwat andere kleur gaat krijgen. Dat het zover - en dit is positief bedoeld - zover kon komen met ons mensen is inderdaad gebeurd door een ontzaglijk lijden, door eeuwen waarin men toch het licht niet helemaal heeft kunnen toelaten. Maar ons bewustzijn is nu groot en dit wordt vanuit de hemelen uitgelegd als een zeer grote oproepende Christuskracht in iedere mens, over de gehele wereld, mondiaal.

Met Christuskracht wordt niet bedoeld de historische Christus, maar daar wordt mee bedoeld de kosmische Christus, in andere culturen de Heer Maitreya, de Heer van het Licht, de Zonnelogos.

Daar wordt mee bedoeld dat daardoor het goddelijk aangezicht van God, zowel in het mannelijk als in het vrouwelijk facet, niet eens aspect maar facet, dus de aangezichten, nu kenbaar, herkenbaar worden in ons mensen.

En deze kracht is zo groot, roept zo immense respons op dat mij is gezegd dat daardoor de Heer Maitreya, de kosmische Christus, zich werkelijk, zich waarlijk herkenbaar zal maken. En dat zal gebeuren van over de gehele wereld, in alle mensen. En dat zal gebeuren zo duidelijk dat men het in elkaar gaat herkennen.

En deze grote Christusenergie, die wij nu allen uitzenden, zal dan ook een totale vernieuwing geven in onze verbandingen, in onze relaties, in ons menszijn.

En vanuit deze grote oproepende Christusenergie in onszelf wil ik u vragen nu met mij in een stilte te willen gaan, in een meditatie, opdat die oproep van onszelf, ik zou haast willen zeggen hoorbaar wordt in de sferen, herkenbaar wordt, op geantwoord kan worden.

[Er worden nu driekaarsen aangestoken. Die hebben een speciale betekenis, waar Zohra eerst even op ingaat. Het zijn dezelfde drie kaarsen die ook in de tempeldiensten van de orde worden gebruikt, met dezelfde betekenis:]

Die drie kaarsen: De eerste kaars duidt al aan: de relatie die wij mensen in de stof hebben met het hele universum. Hoe wij zijn verbonden met het gehele universum: 'dat al het werkelijke een is'.

Die tweede kaars 'symboliseert het licht van het bewustzijn', dus het inzicht hierin. Want dat heb je nodig omdat je anders die eenheid, die werkelijke eenheid die wij vormen in dit gehele universum niet in de stof kunt uitwerken. En 'die derde kaars die symboliseert de liefde'. Want wanneer de liefde dit niet alles verbindt, dan gaan wij aan heel veel voorbij. Dan worden wij niet werkelijk opgenomen in die totale geïntegreerde relatie met het gehele universum, met ons goddelijk zijn, in ons menszijn.

Dit ritueel is ook gebruikt tijdens de eerste lezing hiervoor, en er ging een grote stoffelijke bevestiging van vrijgekomen Christuskracht van uit, van innerlijke vrijgekomen Christuskracht die een oproepende functie heeft, die zich kon manifesteren vanuit het hoge hier helemaal diep beneden in het gewoon stoffelijke zijn.

Dit ritueel heeft een bepaalde verbindende energie.

We steken de kaarsen aan om ons met het symbool hiervan zodanig te verbinden dat wij dat ook heel duidelijk innerlijk voelen.

Dan ziet u nu dat de punt van deze driehoek, die de liefde symboliseert, naar u mensen, gericht is, opdat in u deze oproepende kracht van de liefde, die deze kaars symboliseert, ook tot werkelijkheid gaat worden in uzelf. En het is de bedoeling van deze leringen dat dat in gradaties van niveau in uzelf gaat plaatsvinden.

Vanuit ons eigen zijn, zittend op onze stoel, stevig op deze aarde, mens in ons menszijn, geworteld in ons goddelijk zijn, geven wij ons in al onze gebieden over aan het goddelijke in ons. Geven wij ons in een totale acceptatie en overgave, in één zijn. Laten we los alles wat ons klein en benepen houdt, onwaardig aan dit goddelijk evenbeeld dat wij toch zijn, gekleurd door al onze angsten, onzekerheden, miskenningen, schuldgevoelens - laat los, laat af. Zijt gij niet als goden?

Vanuit dit besef nu, zo duidelijk en stil in ons aanwezig, staan wij onszelf toe te zijn die goddelijke exponent, dit wezen van licht.

Breng uzelf in deze kring, deze ring van licht.

Zie hoe in deze ring van licht de kosmische Christus, de Hiërophant staat met in Zijn handen het gouden zwaard des onderscheids, omgeven door blauwe stralen.

Op het gevest van dit zwaard, dit tweesnijdend zwaard de vijf juwelen, resonerend in onze chakra's, resonerend in ons menselijk en fysiek bewustzijn.

Zie hoe in het midden fonkelt de koninklijke diamant, zuiver wit licht, stralend. Zich richtend op uw kruinchakra, uw duizendbladige lotus, uw gouden lotus van het bewustzijn. Hoe die zich daar in thuis voelt, zich een plaats in zoekt, nestelt, u verlicht. En hoe het licht zich een weg zoekt, verder door uw hele lichaam heen, door al uw chakra's heen, tot in uw onderste chakra's, in uw menselijke fysieke bewustzijn.

Zie dan hoe de koningssteen, de amethyst zijn dieppaarse gloed richt naar uw ajna centrum, uw voorhoofd, uw innerlijk oog, uw innerlijk bewustzijn. En hoe dit gebed wordt in een straal van een kosmische, dieppaarse gloed. En hoe het zich vanuit dit centrum richt op al uw gebieden, op al uw chakra's en uiteindelijk daar komt in uw onderste bewustzijns.

Zie dan hoe de fonkelende smaragd haar groene stralen richt, het hoger astrale gebied belicht in uzelf, uw chakra's belicht, uw keel krachtig maakt, en het Woord is vleesgeworden. Zo zult gij kunnen spreken datgene wat gij zijt. En het vloeit door u heen en nestelt zich in uw onderste gebieden.

Zie dan de blauwe saffier, een wereld van spirituele bescherming, mededogen, tederheid, als het ware omarmend vanuit uw hogere gebieden, gaand naar de stoffelijke gebieden waar u als mens dit hogere zijn in moet realiseren. Hoe het zich ook vooral richt naar uw emotiecentrum, hoe het zich richt naar uw seksuele centra, daar die bescherming, dat mededogen geeft wat het zo behoeft. En hoe het zich vermengt met de andere stralen in uw onderste chakra's van bewustzijn.

Zie dan hoe de fonkelende robijn haar warme, diepe rode gloed zendt naar uw hart en uw hart in een gloed van liefde zet. Een gloed van liefde, door u heen stromend als uw warme rode bloed, voedend, genezend, regulerend, beschermend uw geestelijke, psychische, fysieke bewustzijns.

Kijk dan naar uw onderste chakra's, uw geworteld zijn in de aarde, en zie dan hoe zich hier als het ware een prisma heeft gevormd waar al deze kleuren, al deze stralen in worden vastgehouden, zich met elkaar vermengen en zich dan in één gouden straal omhoog werken langs uw ruggengraat, omhoog tot in uw kruinchakra, tot in uw hoger bewustzijn, en zo omhoog schiet tot daar waar wij vandaan zijn gekomen.

In deze wijding heeft u beleefd, hebben wij beleefd een hoge, innige, liefdevolle, beschermende verbinding, relatie leggend, vanuit dat goddelijk zijn in ons stoffelijk zijn.

Het nu uw handen omhoog, naar mij toe, en zie uzelf stil, leeg, ontvangend en gevend, zonder enige kleur, zonder verlangen naar succes, zonder begeertes, alleen maar een prisma waarin al deze stralen zich konden nestelen en weer konden doorstralen.

En voel vanuit deze uitstraling uw verbinding met dit gehele universum, met alles wat is, met onze planeet aarde, met onze jongere broeders de dieren, met het plantenrijk, het mineralenrijk, met ieder menselijk wezen.

Geef dan vanuit deze verbinding elkaar een hand opdat deze verbinding ook in de stof bekrachtigd wordt en begrijp dat u zich niet alleen verbindt met deze mensen hier, maar met ieder ander mens, levend vanuit dit grote verlangen te kunnen wortelen in God.

AUM

VRAGEN EN ANTWOORDEN
bij
RELATIES IN DE NIEUWE TIJD II

relaties met geliefde partners

--- Waardoor laat je je leiden wanneer je het gevoel hebt dat je vele geliefden hebt? Dat zou niet zo verwarrend zijn als ik daarin ook niet graag de plaats van de seksualiteit zou willen zien.

Zohra: Je bedoelt dus: waar is jouw plaats t.a.v. vele geliefden en een toch wat bindende relatie met één geliefde?

--- Nee, of een seksuele relatie met meerderen dan op zijn plaats is.

Zohra: Dat is een keuzemogelijkheid, die voortkomt uit de eigen vrije wil en uit een steeds dieper geworteld zijn in God. Hetgeen betekent dat wij mensen zeer zeker ons karma hebben uit te zuiveren, vaak in alle mogelijke aspecten, maar dat de mate van uitzuivering inherent moet zijn met de mate van bewustzijn die wij hebben. En hoe wij deze uitzuivering willen doen plaatsvinden in de stof. Want alles wat je in de geest hebt, alles wat je daar in de geest wilt uitzuiveren, zal zich ook ergens in de stof een realiteit moeten zoeken, anders is het niet volledig klaar. Maar daar zitten vele niveaus van onderscheidingen in, vele niveaus van bewustzijn. Dus jij maakt zelf uit welk niveau jij nodig vindt om deze zuivering tot in die stof plaats te laten vinden. En dan vraag je vanuit dit bewustzijn: waarom wil ik dit per se uitgezuiverd hebben? Wat is de werkelijke basis dat ik het ook in die stof wil uitzuiveren, dus ook in de seksualiteit. Kijk, dat bepaalt hoe zuiver het is naar je zelf toe. En dan voel ik dat mensen nu denken dan is dat een oordelende waardebeoordeling, dat is natuurlijk helemaal waar, maar dat is alleen een werkelijk oordelende waardebeoordeling wanneer je daar zogenaamd negatieve trillingen aan toevoegt, of daar vanuit handelt. Dan is het een min of meer negatieve oordelende waardebeoordeling. Dus ik zal een beetje concreter worden. Daar is ergens in jouw onderbewustzijn ik zeg maar, een schaamtegevoel. Dit veronderstel ik dus zomaar als voorbeeld. Er is een schaamtegevoel: je komt een vroegere geliefde tegen waarin dat allemaal niet zo mooi is geweest in een ander leven. Dat schaamtegevoel geeft jou een prikkel om dat in dit leven nou eens wat mooier te doen. Nu kun je daar op ingaan en inderdaad deze relatie oppakken, helemaal uitzuiveren, het mooier willen doen enz. Je kunt ook zeggen: dit is waar, dat ligt daaraan als basis, dat is de grondslag hiervan. Hoe ga ik dat nu uitzuiveren. Ben ik verplicht - niemand is verplicht, niets is verplicht - om dat ook werkelijk in diezelfde context te gaan uitzuiveren?

Want begrijp me goed, iedere uitzuivering roept een heleboel nieuw karma op, want je bent nooit heilig, je bent nooit volmaakt, wat je ook doet, er komt altijd weer van alles bij. Dat is een keuzebepaling. Maar het is verschrikkelijk belangrijk dat je tenminste weet waarom je dat wilt doen. En dan gaat kijken met het bewustzijn van nu, van de nieuwe mens. Wanneer je dwangmatig iets gaat doen, (zelfs een uitzuivering!) vanuit een soort plicht in de trant van: 'ik heb het in een leven zo slecht gedaan', dan ben je niet zuiver bezig, want dan ben je onvrij bezig.

--- Zoals je het beschrijft zou het wel kunnen zijn, maar dat bepaalt niet het gevoel. Het gevoel is er en ik besef dan niet op dat moment dat ik eventueel met die bepaalde persoon iets uit te zuiveren heb. Dat gebeurt misschien wel, maar daar ben ik niet mee bezig.

Zohra: Eens komt de mens zover dat hij met al zijn geliefden die hij ooit ontmoet heeft het karma, zeker in de liefde, zal uitzuiveren en dat dat maatschappelijk zelfs ook mogelijk zal zijn, maar dan vanuit een hoger bewustzijn dan wij nu hebben en niet zo beperkt en bepalend door die beperkingen die wij in ons maatschappijstelsel hebben.

Maar dan nog, en dan weer opnieuw, ik ben zo'n terriër, weer opnieuw, waarom wil je dat doen? Is jouw liefdesgevoel afhankelijk van die seksualiteit, van die seksuele beleving, dat zit dan niet goed. Is jouw liefdesgevoel absoluut afhankelijk van je eigen bevrediging daarin? Wil je opgaan in die ander? Dat zijn allemaal aparte aspecten. En het bewustzijn van die nieuwe mens is juist dat hij nu gaat leren daar heel secuur, vanuit de liefde, dus ook teder, dus ook de ander beschermend, maar ook jezelf beschermend, daarmee om te gaan.

--- Wanneer je dat nou zegt, dan besef ik dat het voor mij een behoefte is naar eenheidsbeleving, daar ben ik de laatste tijd erg mee bezig. Het zou voor mij nu nog een vorm kunnen zijn via de seksualiteit, terwijl ik ook besef dat het een stuk rustiger zou zijn wanneer je dat diepere gevoel van een te zijn met die ander zonder seksualiteit...

Zohra: Ja. En het is de component van wat ik zonet zei dat uiteindelijk die hele mensheid zover komt dat die zich in de liefde met elkaar kan verbinden zonder de beperkingen van het maatschappelijk bestel, maar daarnaast natuurlijk ook dat die mens zover komt dat hij naast deze mogelijkheid en keus ook de mogelijkheid en de keus heeft om vanuit de diepere geworteldheid in God op een andere wijze tot een eenheidsbeleving te komen dan per se via de seksualiteit. Beide kanten.

wachten op elkaar

--- Kun je iets toelichten over het laten stromen van de seksuele energie en dat hogere bewustzijn waardoor je de dingen transformeert? En het midden daartussen, daar kan ik niet zo goed mee uit de voeten.

Zohra: Wanneer je zelf daar een oordelende waardebeoordeling aan hecht, maak jij het niveau uit waarop deze beleving plaatsvindt. Dat is nummer een.

Dan is seksuele energie in wezen de hoge geestkracht van dat goddelijk zijn dat zich in stof heeft gemanifesteerd en tot een eenheid wil komen in die mens, in de gerealiseerde mens. Die gerealiseerde mens, die eigenlijk nog helemaal niet gerealiseerd is, zoekt dat dan in de relatie en dus in de realisatie: de verbinding met die andere mens via die seksuele energie.

Maar het kan - en dit is een heel hoog mystiek gegeven - zo worden dat die mens die seksualiteit, die seksuele energie waarmee hij zich met die ander kan verbinden, op een hoger niveau van bewustwording, hoger niveau van bewustzijn gaat uitwerken.

Uiteindelijk is dan die seksuele energie een hulpmiddel. Nu is het nog een must, van levensbelang voor de mens. Dus wanneer wij vanuit het hoger bewustzijn dit niet alleen gaan inzien, maar ook voelen - voelen moet je dat, diep innerlijk voelen - dan kun je zelf uitmaken hoe ver je hierin komt. En dan bedoel ik niet in wedstrijdvorm in de trant van: ik ben al zover, ik heb het nu voor elkaar, ik hoef geen enkele seksuele relatie meer, want dan sterft de mensheid uit.

Dat bedoel ik dus absoluut niet.

Ik bedoel dat wanneer de seksuele vereniging tussen twee mensen, tussen twee geliefden niet meer komt vanuit die must, vanuit die dwang, vanuit die dwang om dat goddelijk zijn met die ander, in wezen met jezelf, te moeten delen, dat je dan die seksuele verbinding met die ander op een veel hoger niveau beleeft, waardoor je jezelf en die ander vrijmaakt.

--- Het heeft te maken met het huwelijk. Het is toch wel erg moeilijk om in een huwelijk te groeien en elkaar de ruimte echt te geven, dat blijft pijn doen.

Ik vroeg me af of er niet een bewuste overgang naar iets nieuws mogelijk is. Je kunt altijd wel ophouden, maar op een gegeven moment heb ik ook het gevoel: er zou best iets nieuws kunnen groeien, maar dan moet je dat niet meer huwelijk noemen.

Zohra: Ik denk dat dat komt omdat het huwelijk vanuit onze maatschappelijke achtergronden een te zware binding is, een te zware plicht. En ik denk dat wanneer de mens daar nu eens vanaf kon komen, ik bedoel niet van het huwelijk maar van die plicht, die greep die het op je heeft, dat hij dan het huwelijk veel vrijer kan beleven. Dat mensen dan werkelijk in respect en in vrijheid naar elkaar toe kunnen zijn.

Het moet mogelijk zijn zonder de ander zijn geluksmogelijkheden, zijn liefdesbeleving, zijn eigen zijn te ontnemen toch te groeien naar hetgeen nu allemaal gezegd is. Ik geef toe dat dat heel moeilijk is, en ik ben ervan overtuigd dat je honderdduizend keer valt aan de ene kant, valt aan de andere kant, maar dat kan niet anders, daar moeten we naar toe.

--- Heb je het idee dat bij een tempoverschil je toch op elkaar moet wachten?

Zohra: Op elkaar wachten, nee, dat denk ik niet. Want dan wordt je beknot. Dat is weer dat die ander dan eigenlijk macht over je heeft, dus dat mag niet. Nee, maar wel zo duidelijk dat die ander het tenminste begrijpt. En dan is het de verantwoordelijkheid van die ander wat die daarmee doet. En die van jou om te doen zoals jij van binnen dat zo voelt.

Vanuit de liefde, dus niet van: dat moet jij begrijpen, ik heb zo'n hoog bewustzijn, dus ik moet zo. Begrijp je hoe fout dat zit?

--- De grootste liefde die ik nodig heb is de liefde voor mezelf daarin.

Zohra: Voor het hoger zelf, gesetteld in jouw menselijk zijn, ja. Ik bedoel natuurlijk het hoger zelf, gesetteld in de menselijke persoonlijkheid, niet egoïstisch, geen egotripperij.

--- Ik denk dat het een heel stuk zou schelen als we het geen huwelijk zouden noemen maar heel iets anders.

Zohra: Ik denk dat het een heel stuk van de bezitvorming van beide kanten weg zou halen wanneer mensen vanuit hun eigen verantwoordelijkheid willen samen leven, kinderen willen grootbrengen, zonder de angst van: die man gaat er vandoor of die vrouw gaat er vandoor, en die kinderen komen ik weet niet waar terecht, enz., want daarvoor is het huwelijk ingesteld. Dat we zo volwassen worden dat dat niet meer gebeurt. Maar dan hebben we ook vrijheid.

--- Dat zie je toch al gebeuren om je heen.

Zohra: Ja, dat gebeurt ook al.

--- Je zei: dat huwelijk, die kinderen en die man en vrouw blijven bij elkaar met een bepaalde verantwoordelijkheid, zodat er iets niet meer gebeurt. Wat gebeurt er dan niet meer?

Zohra: Ik denk een onverantwoordelijk er vandoor gaan. Ik denk dat wanneer de tijd daar is dat een relatie beëindigd moet worden of een huwelijk, dat je die vrijheid in gezamenlijk overleg ook moet kunnen hebben in

de nieuwe tijd, maar dan zodanig dat je gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de kinderen die je op de wereld hebt gebracht, daar niet onder lijdt, in elk geval dat die kinderen niet daaronder lijden.

--- Ik heb het gevoel dat ik toch een soort ondertoon bij jou bespeur dat wanneer je een een-een relatie hebt, dat je dan eigenlijk wanneer je het gevoel hebt dat je met iemand anders een seksuele relatie zou willen aangaan, dat je die beter maar kan transformeren.

Zohra: Nee, nee, dat zei ik niet. Dat is niet waar. Dat is totale vrije keuze. Dat zal ik dus nooit propageren, want dan zou ik de vrijheid van mijn toehoorders beknotten, beperken, dus dat mag niet.

Wat ik hiervan mag zeggen is dat de verantwoordelijkheid van ieder individu daar de eigen rol in speelt: of hij dat wil en kan transformeren ja of nee. En dan niet omdat het transformeren dan misschien het hoogste zou zijn, maar wel omdat de eigen vrijheid en spirituele bewustwording in zichzelf de hoogste waardebevestiging is.

--- Maar je hebt eigenlijk wel je persoonlijke vrijheid daarin, ook in een vaste relatie.

Zohra: Daar heb je absoluut een persoonlijke vrijheid in. Wat ik wel vind is dat je in onderling overleg en liefde - verplicht mag ik niet zeggen - het recht hebt, en de ander dus ook, dat met elkaar te delen. En dat je niet die ander in een gat mag laten vallen, want dat is tegen de liefde.

Geen gemoraliseer hoor, verwacht dat ook niet van mij.

alleen

--- Ik maak deel uit van een groep vrouwen die alleen zijn en die in die groep gemeen hebben dat ze wel gekozen hebben voor het goddelijke. Dan vraag ik je: wat is het doel van het alleen zijn, is het leren gelukkig zijn in jezelf, met jezelf, gericht op het goddelijke? Het is geen vrije keuze om alleen te blijven.

Zohra: Je zegt: gekozen hebben voor het goddelijke. Daar zitten natuurlijk vele, vele gezichten in, vele vormgevingen, aspecten.

Wat bedoel je precies met gekozen hebben voor het goddelijke?

Bedoel je dat, wanneer je kiest voor het goddelijke, je daarom geen relaties aan kunt gaan?

--- Nee, dat bedoel ik niet.

De wens om een relatie aan te gaan is er heel duidelijk.

Zohra: Je vraagt dus eigenlijk waarom ben ik dan alleen?

--- En zo duidelijk dat ik niet de enige ben. In mijn omgeving zijn er heel veel vrouwen die graag iemand naast zich hebben, op welke manier dan ook, maar die gewoon niet iemand tegen komen met wie ze dat zouden kunnen.

Zohra: Het heeft heel duidelijk te maken met de eigen keuze, vanuit vele levens, waarin deze vrouwen nu in dit leven geplaatst zijn om zich vrij te willen maken van de afhankelijkheid aan de man. En dat deze mate van zich vrij te willen maken zich zodanig in al de trillingen, al de cellen van deze mens hebben genesteld dat het als het ware daardoor juist die respons krijgt die daaraan natuurlijk beantwoordt.

Het heeft te maken met het ontwakende ik-bewustzijn vanuit den hoge, zal ik het maar noemen, tot in de stof van de vrouw nu. En dat heeft dan natuurlijk ook tot gevolg dat daar ook stoffelijke realisaties van komen waarvan je zou zeggen, nou ja, dit is het eigenlijk ook nog niet helemaal. Want uiteindelijk moet je toch tot een eenheid kunnen komen juist met dat mannelijke.

Maar ik denk dat je in dit leven misschien een periode, ik hoop voor je niet je hele leven, maar een periode nodig hebt om in jezelf tot een werkelijke, zelfstandige, onafhankelijke vrouwelijke ik-bewustzijn te komen, dat niet gebaseerd mag zijn op je oude miskennis.

Denk daar goed om, want dan ben je eigenlijk niet werkelijk vanuit het goddelijke bezig, maar vanuit de zij-vertakking van het goddelijke, een zijspoor.

--- Geldt dat alleen voor vrouwen? Ik kom geen mannen tegen ...

Zohra: Natuurlijk ook voor mannen. Dat geldt zeer zeker ook voor mannen. Mannen hebben heel vaak meer het zijspoor van de schuldgevoelens en vaak wat schaamte uit vorige levens en vrouwen heel vaak de miskennis.

Het is niet altijd zo, maar vaak toch wel.

Nu moet die nieuwe mens, de mens van de nieuwe tijd, proberen, en hij heeft daar de kracht voor, om zich hiervan los te maken, om zich hieraan te ontworstelen. Want als je nog vanuit die oude of schuld- of schaamte- of miskenningsgevoelens die soms helemaal onbewust zijn maar die misschien door zo'n middag als nu bewuster in jezelf gaan komen, daar helemaal in mee gaat, daar helemaal door beheerst wordt, houdt dit in dat je weer in een afhankelijkheidspositie terecht bent gekomen.

Terwijl je dus nu onafhankelijk wilt gaan worden.

Zo subtiel liggen die grenzen dan!

relaties met ontwikkelingslanden

--- Vanuit mijn reis naar het Midden Oosten en heb ik de vraag: wat betekent relatie in de nieuwe tijd voor ons rijke westerlingen met de mensen in de arme landen?

Zohra: Ik moet nu proberen te antwoorden zonder de toch wat beperkende trilling van begaan zijn met die landen enz., want dan kan ik het niet zuiver doorkrijgen. Zowel het rijk zijn van de westerling als het arm zijn van over het algemeen de oosterse volkeren, heeft voor beide volkeren een veel-dimensionale karmische zuivering. Het rijk zijn voor de westerling legt deze westerling een grote karmische gebondenheid op, waardoor hij of zij, die westerling, de afhankelijkheid aan deze karmische gebondenheid kwijt kan raken, waardoor het karma zich kan opheffen. Zo ook bij de oosterling, de arme oosterse landen.

--- Wat wordt er precies bedoeld met die karmische gebondenheid?

Zohra: Je ziet dat de westerse maatschappij, de westerling, zich baadt in weelde, zich als het ware nestelend in het oude karma. Hij vermeit zich zo in deze rijkdom dat hij daardoor zichzelf zal brengen op een punt van groot lijden. Dit grote lijden kan omgezet worden in vernieuwing van bewustzijn. Moet hij zo doorgaan, dat is een andere vraag. Waar houdt dit zo lekker je daarin nestelen op voor de westerling? Nu die andere kant, die oosterling. Hij baadt zich vanuit het onbewuste, hoge weten (dat bij een oosterling wat duidelijker in zijn onderbewustzijn aanwezig is, waardoor het hem meer bepaalt) in zijn armoede vanuit dezelfde karmische nestelende gebondenheid als die westerling in zijn weelde. Begrijpen jullie dit? Waar is de synthese? Waar leidt het hoger bewustzijn van de nieuwe tijd ons mensen naar toe, om vanuit deze twee tegengestelde polen uiteindelijk een relatie te leggen, een verbinding te brengen, waardoor deze dualiteiten langzaam worden omgesmolten in polariteiten en uiteindelijk in een werkelijke broederschap? Dat maken wij, mensen, uit.

--- Ik was heel erg van onder de indruk van die armoede. Hoe die mensen daar leefden en ik die mezelf heel rijk voelde. Heeft dat ermee te maken dat je in je eigen situatie nagaat: hoe ga ik met die rijkdom om die ik heb? Maar ik denk dan: wat kan je dan nu in deze situatie hier in Nederland voor die mensen doen?

Zohra: Men moet leven naar de consequenties van wat men in zichzelf voelt. Dat is dus leven - niet dat ik dat al kan of zover ben, - vanuit de wortels van dat goddelijke in jezelf. Het moet zo zuiver worden dat dat helemaal vrij kan, niets geen schuldgevoelens, helemaal leeg, helemaal zuiver.

--- En dan vind je vanzelf het gedrag of de weg waarin je dan die verbinding kan leggen?

Zohra: Ja. En dan wanneer ieder mens zo gaat denken en vooral de groten, de rijken, zij die aan de top staan, wat zou er dan gebeuren van al het geld wat daarvan overbleef? Niet oeverloos aan die derde wereld geven, daarmee hou je ze arm, daarmee hou je ze onmondig, afhankelijk. Nee, om zodanig met z'n allen projecten te kunnen ontwikkelen dat daardoor die ander, juist die oosterling, juist die derde wereld weer in zijn waarde terecht komt. Dat is een lange weg.

--- Als er gebedeld wordt, hoe ga je daarmee om? Dat vond ik echt heel moeilijk, omdat het dan juist zo ontzettend ongelijk werd.

Zohra: Maar zolang de trilling van onzuiverheid er is, of van schuld, zolang zal dat niet die juiste proporties hebben en die juiste realisatie aantrekken die het nu moet hebben. Pas als wij daarvan vrij zijn, dan gaat het echt draaien.

--- Pas als we daarvan vrij zijn, zeg je. Zou je ook niet moeten zeggen: het wordt ook al gebruikt voor die tijd. Neem de actie voor Afrika indertijd. Ik ben ervan overtuigd dat wij als Westen ons daarmee hebben proberen schoon te wassen van allerlei oude schuldgevoelens. Toch denk ik dat in de evolutie van een nieuwe bewustwording over de wereld heen dat ook een functie heeft.

Zohra: Zeker, je mag de kleuterschool toch niet overslaan.

--- Precies. Je zegt het hoogste, maar wat daar tussen zit, dat is...

Zohra: Je moet al die gebieden doorwerken. Ook de kleuterschool.

--- Is dan een praktisch project wel goed, zoals Gast aan tafel of iets wat voor een miniem bedrag een kind voor een jaar te eten geeft?

Zohra: Zolang er niets beters is, is dat goed. Ik heb zelf ook drie adoptiefkinderen. Twee in Macao en een in Indonesië. Maar ik moet zeggen dat ik daar helemaal niet gelukkig mee ben. Want ik vind dat dat een armzalige aalmoes is. Maar ik weet ook nog niet hoe het anders moet, dat kan ik nooit alleen doen.

--- Er staat wel: Jezus heeft gezegd: 'Ik was naakt en gij hebt me niet gekleed, ik was hongerig en gij hebt me niet gevoed.'

Zohra: Dat betekent dus het werkelijke delen. Het betekent niet alleen het aalmoezen geven. Dat is een lager onderdeel daarvan. Het moet zover komen dat je werkelijk deelt. Sint Martinus met zijn mantel, die de helft aan de ander gaf. Dat is misschien utopisch, maar ieder op zijn eigen plek kan daar iets van realiseren.

--- Als je dat zegt over die kinderen in de derde wereld die je hebt en als ik dan zie al onze collectes en al onze televisiespelen, dan ligt dat in de lijn van de schulddelging. Dan denk ik, als wij daaraan mee doen, dan maken wij de keus om op die wijze onze schulden te delgen in plaats van te zeggen: 'Ik doe hier niet aan mee, ik stop en laten we maar kijken wat er gebeurt.' Bijvoorbeeld reuma: daar is geen fonds voor vanuit onze collectieve voorzieningen, dat moet voornamelijk van collectes komen. Dan denk ik: daar doe ik niet aan mee. Dat hoort uit onze collectieve sector te komen en zolang ik maar bijdraag aan de collectes, houd ik een systeem in stand, een systeem van dit soort schulddelging.

Zohra: Je hebt aan de ene kant natuurlijk gelijk. De waarheid heeft vele gezichten. Maar aan de andere kant maak je dat hierdoor de mens niet meer de beschikking gaat krijgen over de liefde. Als we zo doen maken we ons afhankelijk van de dwangmatigheid van die schuldgevoelens, ook de dwang om ons daarvan te bevrijden, waardoor we de liefde ook niet meer zien en kunnen laten stromen. Dus waar is nu die grens? Die grens is heel subtiel.

--- Dat vraag ik me af. Ik kan me ook voorstellen dat je dat, als je je dat realiseert, op die manier doet, want wat is het als je aan een collecte geeft en je doet dat met liefde? Zo kun je je evengoed met liefde realiseren dat het ook anders kan.

Zohra: Ik denk dat dan de liefde op een breder vlak gaat werken, wanneer vele mensen die dit gaan inzien in plaats van steeds collectes te houden een ander systeem gaan bedenken waardoor het vanzelf gebeurt zonder collectes. Want collecte is eigenlijk onwaardig. Dan ben je afhankelijk van de liefdadigheid van een ander en onze liefdadigheid is ontzaglijk vaak gebaseerd op allerlei onzuivere trillingen.

--- Dat is toch het in stand houden van het oude machtssysteem?

Zohra: Ja, maar je kunt niet het ene wegdoen zonder dat je met iets anders ervoor in de plaats komt, want dan vallen zij in een gat.

--- Daar even op doorgaand: ik denk dat je van de andere kant niet té collectief kunt zijn omdat het particulier initiatief er ook moet kunnen zijn.

Anders is het weer dat er gezorgd wordt voor het feit dat jij indirect via een collectief systeem wel aan een doel zult geven d.m.v. belastingen of wat dan ook. Het particuliere initiatief is in de nieuwe tijd toch ook wel belangrijk?

Zohra: Ik had niet zo direct aan belastingen gedacht, ik dacht meer aan een collectief iets van mensen vanuit nieuwe-tijds-achtergronden, die laten we zeggen een fonds oprichten waardoor het kleine, het benepene van een aalmoes weggenomen gaat worden en waardoor die ander, die daarvan toch zijn genezing moet verkrijgen, in zijn waarde wordt gelaten.

--- Ik denk dat het ook te maken heeft met het collectieve onderbewuste waarin deze vormen verschijnen.

Zohra: Ja natuurlijk, en die nu in het bewustzijn gaan komen.

verhardingen en blokkades

--- Je hebt eens gezegd dat het onvermogen van het mentale bewustzijn om de volmaaktheid uit te drukken in je denken of in je emoties, tot een verharding leidt en dat dat een stuk werkzaamheid kon opleveren. En als die werkzaamheid er niet is dat dat dan juist geen verharding is. We hadden het toen over die bloedstolling, maar wat is die verharding precies, want dat heeft natuurlijk een diepere betekenis dan waar wij het toen over hadden.

Zohra: Het onvermogen van het mentale vermogen van de mens om dat hogere bewustzijn te realiseren, houdt inderdaad een verharding in, waardoor die mens alleen werkt vanuit dat mentale vermogen en dus niet verder kan reiken dan de beperktheid van dat mentale vermogen.

--- Dat heeft met denkstructuren te maken.

Zohra: Ja, die zijn verhard door oude geconditioneerdheden, door een te beperkte visie. De mens kan zich dan nog niet toestaan zijn visie te verbreden, waardoor er een grotere basis zou komen en hij een hogere relatie krijgt met zijn hoger mentaal vermogen. Dus wanneer een mens met zijn mentaal onvermogen, zoals nu, zich niet wil of kan of durft, - vaak alle drie,- open te stellen voor het hogere denken, verhardt hij zijn mentaal onvermogen om dit hogere weten, dit hogere vermogen, in zijn stoffelijke realisatie te brengen.

Hoe ga je dit oplossen? Niet alleen in je denken, want dat is niet voldoende, dat is te beperkt. Die visie is te klein, te benepen. Wanneer de mens toestaat dit hogere weten tot in zijn gevoel te laten komen - ik bedoel niet de prikkelingen van de emoties, maar in zijn echt gevoel, diep in, ik zou zeggen zijn geweten, want daar ligt alles al in besloten -, dan kan hij de kracht krijgen om zijn vrij

beperkte mentale vermogen om te schakelen. Dit betekent dat die mens dan meer geworteld raakt in God. Want hoe doet hij dat? Hij doet dat niet werkend met zijn denken, hij doet dat niet werkend met zijn emoties, hij doet dat in wezen heel diep innerlijk vanuit die relatie die hij toch heeft met dat hoogste goddelijke zijn. Maar daarvoor is dan weer nodig dat die mens gaat inzien dat hij dat heeft en dat hij die kracht en die mogelijkheid heeft.

--- Is dat de werkzaamheid die uit die verharding voortkomt?

Zohra: Nee, niet uit de verharding, maar uit de niet-verharding. Wanneer die mens in zichzelf niet toestaat in zijn gevoel te krijgen dat hij dit goddelijk zijn is, waardoor zijn visie niet verbreed kan worden, dan raakt hij dus verhard in zijn mentale vermogen, in de uitingen van zijn mentale vermogens, van zijn emotionele vermogens, in zijn stoffelijke menszijn.

--- En wat is dan de relatie tussen die verharding en die werkzaamheid die daaruit voortkomt?

Zohra: De relatie tussen die verharding en die werkzaamheid die daaruit voortkomt is dat die mens zijn ik bevestigt via zijn vuurelementen, via zijn verdichting van geestkracht in het mentaal vermogen, en verdichting van gevoelskracht in zijn emoties, maar dan in de lagere gebieden die dus de verharding van de stof al hebben en ook leiden tot verharding van de stof.

--- Er zit nog iets meer achter, ik kan het niet helemaal pakken.

Zohra: Je bedoelt die ommekeer, die knop die je om moet draaien. Dat heeft te maken met de bereidheid van het hoger zelf van de mens, dus van de hogere ziele gebieden van de mens, om zijn goddelijk zijn, zijn geworteld zijn in God toe te staan in dit menszijn te kunnen leven, te kunnen realiseren. Dat betekent dat dat hoger zelf ervan af moet gaan zien, althans in gradaties van niveau tot erkenning moet gaan komen, dat hij deze hogere, en dus dan de lagere gebieden van de ziel en dus die persoonlijkheid, die stoffelijke mens niet meer - ik zie een zweep - door de ervaringen van het lijden en van de verharding heen hoeft te jagen.

--- Je noemde net het woord zweep. Gesteld dat een mens in zijn leven zodanig verhard wordt dat je er zelf niet meer uit kunt komen, krijg je dan van boven af een bepaalde impuls, een auto-ongeluk of een hele harde schok om weer wakker geschud te worden?

Zohra: Ja, het gebeurt heel vaak dat er dan inderdaad een zodanige schok komt waardoor er even een soort stilstand en terugtrekking van dat ik-bewustzijn

vanuit het vuurelement komt, met als gevolg dat het andere weer langzaamaan tot herkenning kan gaan komen.

--- Ik kan me best indenken dat het soms heel moeilijk is om zelf uit die verharding te komen.

Zohra: Ja, zeker. En soms lukt het ook helemaal niet in één leven.

En dan moet je daar geen oordelende waardebeoordeling aan geven, maar dan erkennen dat je in dit leven je blijkaar is beschoren dat je daar zo verder mee moet gaan, tenzij je heel duidelijk in jezelf weet:

‘maar ik kan, IK kan die knop omkeren en omdraaien’.

Maar dan is het al wat anders.

--- Ik wil nog even doorgaan op die verharding. Het voelt alsof het proces dat individueel bezig is, zich ook collectief aan het voltrekken is. Dat heeft te maken met stof als stof. Dat is een bepaalde mate van verharding. Er kunnen ineens plotselinge dingen gebeuren in je leven die je ook stoffelijk schokken, waardoor de stof zich als het ware opent voor ruimer bewustzijn. Tijdens de afgelopen storm woei mijn televisieantenne om. Aan een van de draden werd een brok steen mee geslingerd, afkomstig van een muurtje. Het slingerde zich mijn slaapkamerraam in. Ik lag daar gelukkig niet, maar ik vond het een vrij grove aanwijzing. Ik voelde daarin een zekere noodzaak tot aarding. Daar blijkt voor mij uit dat dit proces tot heel diep in de stof bezig is momenteel. Wat bij mij gebeurde doet zich ook overal voor en zal zich in nog sterkere mate zal gaan voordoen. Dat heeft te maken met het ruimte geven aan dat bewustzijn, zo voel ik dat, waar stof bijna uit zichzelf die ruimte niet kan geven, maar alleen met kracht, - vanaf een hoger gebied: - wind is geest -, het in kan dringen in de stof. Betekent dat soms dat laatste stukje? Moet dat kennelijk met kracht gebeuren?

Zohra: Dat zal met een bepaalde geestkracht gebeuren, ja. Waardoor in de gehele mensheid de ogen opengaan. Hij die wil zien zal zien, hij die wil horen zal horen. En hoe zich dat gaat manifesteren is nu niet aan mij om dat uit te leggen, maar dat is wel iets wat ieder mens zal herkennen.

--- Het valt mij op dat we de laatste tijd eigenlijk weer geconfronteerd worden met - ik geloof dat dat ook een verharding is - zo groot lijden als getoond werd op de film Shoah. Dat wordt aan ons als individu getoond met de vraag: hoe kan je dat verwerken? En vanuit ons persoonlijkheids-ik kun je dat niet verwerken. Voor mijn gevoel is het feit dat we iedere keer nu weer heel indringend worden geconfronteerd met iets heel groots...

Zohra: ... Verharding van het mentaal vermogen en van het emotioneel vermogen van de mens.

Want dat is de oorzaak geweest van de hele holocaust, van alles wat is gebeurd. Van alles wat nu in het verre oosten, in het Midden-Oosten gebeurt. Het is de verharding van het vuurelement in het mentale vermogen van de mens, in het lagere mentale vermogen en in de lagere emotionele vermogens, waardoor het hogere weten geen kans krijgt om in te dringen, om door te dringen.

--- Ik geloof dat het ook een aanzet is voor ons om te ontdekken hoe we dat kunnen verwerken via het Christuslicht in onszelf, dus geworteld in het goddelijke. Want dat is het enige waarin wij een zo groot iets wat op je afkomt kunnen verwerken. En ik heb het gevoel dat als we dat kunnen leren, als we op de een of andere manier daarin kunnen groeien, we ook aan zullen kunnen wat misschien nog komt.

moeilijkheden bij meditatie en met kundalini

--- Een daarop aansluitende praktijkvraag: Wat ik op het ogenblik zelf heel veel merk is dat ik het binnen alle werkzaamheden van de dag, en die zijn er nogal veel, voortdurend ontwijk om te gaan zitten en een stuk meditatie te gaan doen, een stuk inkeer in mezelf. En dat ik ook zie dat dat is omdat ik het ontvangen van het licht in de meditatie - want ik weet dat het er echt is en ik kan het ook zien -, het werkelijk ontvangen, tot in het gevoel, tot in de werkelijke ervaring, zo schrijnend vind dat er iets in mij is waardoor ik dan zeg: 'nee, ik wil het niet, laat maar'. En dan ook inderdaad maar niet ga mediteren.

Zohra: Dat heeft te maken met je strijd om je afhankelijkheid van dit hoger zelf los te laten. Die jou, vanuit de oer drang waarmee het zich heeft verdicht tot in de stof, het goddelijk zijn, oplegt om je steeds meer te vervolmaken en aan God gelijk te worden.

Maar aan God gelijk worden, ('zijt gij niet als goden') kan een mens, kan de natuur van de mens, kunnen de lagere natuurrijken van de mens, alleen vanuit een totale overgave en een totaal loslaten van dat ik-bewustzijn en een versmelten in die relatie met God.

Maar door die versmelting in die relatie met God wordt dat ik-bewustzijn plotseling opgeheven tot een veel hogere grotere hoogte. Dan gaan de lagere natuurrijken van die mens dat hogere ik-bewustzijn langzaam aan integreren en kan hij het in zijn denken, in zijn lager mentaal vermogen en zelfs in zijn emoties brengen.

En dat is een sprong in het duister.

Daar dan wil ik even verder op ingaan.

In de eeuwen achter ons liggend hebben vele, vele mensen, zeker de mensen die nu met dit soort spirituele vernieuwing bezig zijn, zich ook gegeven in groeperingen waarin het ging om een vrijheid, om zich los te maken van opgelegde dogmatische, religieuze of soortgelijke afhankelijkheden,

en daar zeer slechte ervaringen mee gekregen. Maar dat moest, want zo moesten zij tot steeds groter bewustzijn komen. En dat offer dat zo op die manier van hen gevraagd werd, was ook een totale loslating van het ik-bewustzijn om te versmelten met het goddelijke. Dat gebeurde vrij onbewust.

Nu in het tijdperk dat nu komt, gaat het heel bewust gebeuren en gaat men ook heel duidelijk ik zou haast zeggen de differentiaties zien tussen dat werkelijk goddelijk zijn waardoor die lagere natuurrijken van die mens zich in totaliteit kunnen overgeven en de dwangmatigheid van het hoger zelf, dus de hogere ziele gebieden, waardoor die mens opgejaagd wordt om zich te gaan vervolmaken. Snap je het verschil?

--- Als ik het voor mezelf uitdruk, dan heb ik het idee dat als ik ga mediteren dan is het een dwang vanuit mezelf, ik vind dat ik het moet doen, een soort schuldgevoel, maar als ik het niet doe, dan voel ik me ook unheimisch, alsof ik ergens niet aan voldoe en het is de voortdurende wip.

Zohra: Ja, dat is precies wat ik nou zeg. Jij hebt in vorige levens meegemaakt dat je door je in je geheel te geven, in je totaliteit, behoorlijk 'op de koffie kwam'. Dus iets in je lagere natuurrijken zegt nu: 'dat overkomt me niet weer'. En toch moet je juist door die ervaring van dat op de koffie te komen nu de weg teruggaan naar een hoger niveau van totale overgave. Of moet... mag, kan.

--- Dat houdt in feite ook in zelfs het loslaten van de dwangmatigheid om het wel of het niet doen.

Zohra: Ja. Niets wat dwangmatig is is goed. Alles is dan afhankelijkheid.

--- Aansluitend bij deze meditatievraag: heeft die overgave aan het hogere te maken met het opstijgen van het kundalinvuur? En wat is het dat als dat kundalinvuur in een mens een paar keer opstaat maar niet helemaal je hogere top bereikt, dat een mens dan - hoe moet ik het zeggen - net zo rottig achter blijft als wanneer je bevreeën wordt tot aan het orgasme toe maar net niet met een orgasme.

Zohra: Dat is het precies, dat is het op het stoffelijk niveau precies wat er geestelijk gebeurt.

--- Maar waarom gaat het dan niet door?

Zohra: O, daar kunnen zoveel redenen zijn. Dat kunnen allerlei onbewuste herinneringstrillingen zijn die je daarvan weerhouden. Dat kunnen angsten zijn, zeker vanuit het verleden, maar ook vanuit je eigen sociale maatschappelijke achtergronden van nu.

--- Maar als het niet gebeurt, dus als het halverwege blijft steken, heeft dat te maken met het feit dat je je overgave dus niet honderd procent hebt gemaakt?

Zohra: Dat heeft te maken met de drang van het vrouwelijk aangezicht van God nu, om zich in het ik-bewustzijn van de vrouw te manifesteren in de stof. Waardoor er een verkeerde oordeel-bepalende waardebeoordeling plaats vindt, zodat de vrouw zich niet meer wil of kan overgeven aan dat hoogste mannelijke.

--- Maar als een vrouw behoorlijk aan introspectie heeft gedaan in deze tijd, en echt ervan overtuigd is dat zij dat wel werkelijk wil, wat staat dan nog in de weg? Is het dan niet gebeurd of durft zij gewoon de consequenties tot in haar zijn niet aan?

Zohra: Haar vuurelement. Dat staat haar in de weg. En toch is dat vuurelement haar grootste kracht om het juist wel te kunnen. Maar die wordt dan andersom gebruikt.

--- Dus het is tegenstrijdig. Want je wilt het wel, maar datgene waarom je het wilt, verhindert het.

Zohra: Omdat je je daarvan afhankelijk stelt.

--- Dus je moet dan maar denken: ik werk daar niet meer op, om het maar even heel cru te zeggen, en dan komt het ooit wel een keer.

Zohra: Spiritualiteit kan nooit uit werk voortkomen, wel uit inzicht. Maar niet uit werk voortkomen om daardoor tot hoger weten te komen. Want dan ben je helemaal niet spiritueel maar eigenlijk magisch bezig.

--- Dat is natuurlijk waar. Maar op een gegeven moment ga je denken van nou, dan stel ik ook de gelegenheid niet meer open. Je durft dan ook niet meer te mediteren of zo.

Zohra: Nee, dat is niet goed. Dan gooi je het kind met het badwater weg.

--- En je krijgt toch ook de innerlijke drang om het toch weer op te pakken.

Zohra: Ja, maar je moet even inzicht hierin krijgen en dan moet je het loslaten, dat is de overgave, en dan komt het vanzelf. Als je nu hiermee gaat werken, dan komt het weer niet.

--- Vanmorgen zei je: wortelen in God is wortelen in de stof. Waarmee je aangaf dat het hoogste en het laagste elkaar raakt.

Dat proces is dus bij ieder ook heel stoffelijk bezig. Als nu gesproken wordt over de kundalini dan heeft dat te maken, denk ik, met hoe dieper je zakt hoe hoger het komt.

Zohra: Ja maar dat betekent natuurlijk niet dat je heel diep zakt in 'hoe hoger geest hoe groter beest', dat bedoel ik beslist niet.

--- In zekere zin toch wel, want het zakken gebeurt in het onderste chakra, het heeft met aarding te maken. En dat betekent dat je juist daar je schuld en je angst het duidelijkst tegenkomt.

Zohra: En het dan, juist vanuit dat hoger weten, kunt loslaten. Waardoor het transformeert. Niet omdat je het wilt transformeren, dan lukt dat helemaal niet. Vroeger werden dat, in de geschiedenis, soms grote geesten die in wezen vaak ook nogal grote beesten waren. Omdat zij dus in de verharding van dat lagere mentale vermogen bleven steken in de stof, in de lagere gebieden. Dus niet tot transformatie konden overgaan.

**Indien gij uw goddelijk zijn
tot in alle vezels van uw menselijkheid
wilt laten doordringen,
wilt wortelen in dit goddelijk zijn,
dan zal uw oproepende kracht waarmede gij deze verharding
waar gij zojuist over spraakt
kunnen transformeren.**

**Dan zult gij in uzelf
de Christus levend doen worden, zodanig
dat gij Mij, de Christus in u, in uzelf herkent,
in uw naaste erkent en daardoor zal kunnen herkennen.
Dan zal de verharding die nu is in de wereld van de stof
uiteindelijk getransformeerd worden tot zo hoger bewustzijn
dat deze verharding in de stof
niet meer van node zal zijn.**

**Begrijpt gij mens
dat gij, zoals gij hier zit,
zoals andere mensen in andere groeperingen tezamen komen
om zich over dit hogere goddelijk zijn te willen beraden in zichzelf,
dat nu kosmisch, wereld en persoonlijk karma
zodanig wordt opgeheven, wordt getransformeerd,
dat die mens uiteindelijk
los en vrij komt van zijn gebondenheden,**

**waardoor hij in zichzelf
God zal herkennen, omarmen en in Hem zijn.**

**Ik zeg u dat Ik Mij
zal tonen aan de gehele mensheid,
zodanig dat ieder mens Mij zal herkennen
en daardoor in zichzelf
op zijn eigen goddelijk zijn wordt teruggeworpen.**

**Maar Ik waarschuw u
dat ook hieraan de gevaren zullen kleven
van afhankelijkheid aan deze herkenning.
Zo gij dat buiten uw eigen verantwoordelijkheden plaatst
zult gij in een nieuwe spiraal
van kosmisch, wereld en persoonlijk karma geraken.**

**Zo gij de verantwoordelijkheid van de herkenning van Mij
in uzelf en in de ander
naar uzelf toebrengt
zult gij van uw aarde, uw zo schone blauwe planeet
werkelijk een oord van vrede en vreugde maken.**

**Want Ik zeg u dat Wij hier allen,
de gehele geestelijke Hiërarchie, al de wezens in de geest,
de opdracht hebben
om Ons in liefde met u allen te verbinden,
opdat wij allen gezamenlijk
werkelijk een nieuwe aarde in een nieuwe hemel
zullen kunnen vestigen.**

**Mens, zo groot is de liefde, het mededogen,
zo krachtig is de vleugelslag van de heilige Geest in u aanwezig.
Zo gij dit slechts wilt erkennen,
u daartoe wilt bekennen
zal het in u gaan werken.**

**Wat houdt u tegen?
Was Ik niet altijd met u, van eeuw tot eeuw?
Verbind u met Mij,
wees een met Mij.
Geliefden, Ik wacht op u.
De laatste versmelting zal binnen afzienbare tijd
in de stof gerealiseerd worden.**

"GIJ ZIJT GODEN"

Psalm 82:6

Johannes 10:34

"Al tientallen jaren wordt de mens van nu steeds meer langzaam teruggevoerd naar een herkenbare relatie met zijn hoger zijn in zichzelf. In oude tijden, in de matriarchale tijden, gebeurde dat door het onbewuste, door het onderbewuste....In de patriarchale tijden werd het ik-bewustzijn, de geestkracht in de mens, sterker en krachtiger....Nu kan komen de syntese van beiden."

"Op een leringenavond zei een vrouw: "En als je helemaal niets of niemand hebt, en je bent je eigen partner, hoe moet je dan vanuit je eigen spiritualiteit je seksualiteit beleven?" Ik denk dat de mens in groot respect en liefde voor het eigen zijn, zijn/haar lichaam best mag liefhebben en tot extase mag brengen. Maar dat in die mens het geestelijk groeiproces zover kan gaan, dat hij of zij heel duidelijk kan gaan onderkennen waarom dat verlangen naar lichamelijke bevrediging er op dat moment is. Uit miskenning? Uit angst? Of uit respect naar jezelf toe?"

**"Want Ik zeg u dat Wij hier allen
de gehele geestelijke Hiërarchie, alle wezens in de geest,
de opdracht hebben,
om Ons in liefde met u allen te verbinden,
opdat wij allen gezamenlijk
werkelijk een nieuwe aarde
in een nieuwe hemel zullen kunnen vestigen."**